وربښمين کاڼي

شعري ټولګه

وېناوال

عبدالرحمان غضري

WWW.SAMSOOR.COM

اهدأ

هغو وير جنو سترګو ته چې ټول عمريې د ښو په څوکو دا وښکو جنازې وړيې دي

Download from:aghalibrary

وربښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

ځوان شاعر عبدالرحمن غضري

زه له غضری سره یوازې د راډیو له لاری پېژنم. ده راته ویلي دی چې د پکتیکا او سېدونکی دی او عمر یې یو دیرشو کالو په شاوخوا کی دی. زه په دې لا هم نه پوهېږم چې د غضری معنی به څه وی. خو دونه ضرور ویلای سم چې غضری د پښتو ژبی د ځوان کول له هغو شاعرانو څخه دی چې که خدای کول نوم به یې د پښتو ژبی د شعر له تاریخ سره ثبت سی.

غضر په ډېر کم عمر کی ډېر پوخ غزل لیکی. البته دا کار زموږ په ځوانی کی چندانی معمول نه وو او چا به چې پاخه شعرونه لیکل نو په عمر به هم پوخ وو او چې سړي به لیدی نو په زړه کی به یې ویل چې یاره د دې انډیوال هم له ژوندیو سره چندانی ډېری شپې پاتې نه دي. خو نن ورځ په پښتو ژبه کی دونه ځوان شاعران پیدا سوي دي چې که د سړي سترګي په مړې نه شي نو لږترلږه د پخوا په څېر زلخوړي خو نه پاتېږی.

غضری زیات و کم درې کاله مخکی د سعودی عربستان څخه زموږ د امریکا رېغ د پښتو د شعر او شاعری پروګرام ته ټلفون وکړ. ځان یې معرفی کړ، یو غزل یې ولووست. ښایسته غزل وو، بې اندازې می خوښ سو. له هغې ورځی وروسته دا دی درې کاله تېر سوي دي او غضری صاحب کله کله ټلفون کوی، او خپل شعرونه چې زیاتره غزل وي او یو نیم ازاد نظمونه هم پکښې وي راته لولي.

دا دی اوس یې د خپلو اشعارو یوه مجموعه، چې په اوسنۍ اصطلاح ټولګه ورته ویله کېږی، ترتیب کړې او چاپ ته تیاره کړې ده. طبیعی خبره ده چې ډېر زیات نظمونه او غزلي یې ما ته نوي دي. کلام یې پوره د روند او پوخ دی. د ځوانۍ مستي او نشه دورایه پکښې څرګنده ده، او چې سړی په دغه سن کی شعر لیکی او پوخ یې لیکی نو باید چې زیاتره یې مضمون له دغه راز رنګینو او شوخو کلماتو ډک وي.

له تورو څـــونـــو دي را الـــــوتـــې زمــــا په لوري
ځان یې عنبرو کی مینځلی وو ورمــــــې غـــرېـــدې
خدای دې لري څومره هوښیاري وې ستا شوخی سترګي
هم یې غماز څــــاره هــــم مــــاته پسخېدې غرېدې
لېوني حسن دي د لمر په ستـــــرګـــــه وار کــــړی وو

ورېښمين کانی عبدالرحمان غضري

زرینی وړانګي دي په غېږ کی تویېدې غوړېدې
ښه مي په زړه دي چی اول ځل یې زمانوم اخیسته
په پستوشونډو دي بې دربغه اند ښني غوړېدې
په سپین باړخو چی دی را توی شوې درته څه یې ویل
چی غضری درځخه تلم او ښکي دي مړې غوړېدې

د غضری د غزلونو او شعرونو مضمون البته یوازي دغه راز شوخ او د مینی له اوره ډک کلمات نه جوړوی. په پردی مېنه کی یې د خپل اولس خلک هېر کړي نه دي، د پښتو او پښتنو سره یې مینه تازه ساتلې ده او د ده په قول لا یې په په رګونو کی د وینو په ځای اور بهېږی.

داچی پراته دي په میدان خواره واره سرونه
لکه چی بیا نذرانه شوي پښتانه سرونه
قاتل پردی دی لیکن غشی یې ضرور اشنا دي
ځکه په ښنبه لګېدلي ټول درانه سرونه
توره دی مه پلوره لاشته د پښتنو غلیمان
په دې به ژغورو په نړۍ کی دا پنځه سرونه
راځۍ دا سپینی ږیری وستایو په سپینو زړونو
خدا یږو که راشی بیا په نویو کی زاړه سرونه
بې له پښتونه دا خصلت وایه نړۍ کي د چا
زامن په دار خېژوي ژغوري مېلمانه سرونه
دلته رګونو کی د وینو په ځای اوربهېږی
ساړه به نه شي دا له شوره ډک تاوده سرونه

د غضری شعر ، لکه ځرنګه چی مخکی می وویل ښه پوخ دی، او که دی په عمر پوخ هم سی ګومان نه کوم چی په پوخوالي کی به یې شک وکړي او یا به یې پر چاپولو پښېمانه سي. د پوخوالي ترڅنګ پوره رواني لري. په نظم کی یې سېلاب او قافیه دونه دقیق رعایت کړي دي چی د ویلو او خو ځای پکښی نسته. یوازي په رواني بسیا نه دی او د ډېرو خوږو او ښاسیتو ترکیبونو څخه یې کار اخیستی دی.

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

د لمر په پیر می درته کښلی د سندرو تعویذ
په سورا وتال کی یې ګنډم ګوره چی ولاړه نه شي
ژړ مازیګر ستا د منګي د اوبو غړپ کی څښم
دا توره تنده ماتوم ګوره چی ولاړه نه شي.

زه به نور د غضری د شعر په باب څه ولیکم. څه چی زه باید ولیکم د ده شعر یې پخپله ښیی او هر ښایسته ترکیب یې سرې ته له لیری لاس ښوروی. زه یقین لرم چی غضری به د شعر لمن خوشی نه کړي ځکه زه چی کله د ده نظمونه لولم د شعر سره د ده ژوره مینه له ورایه راته ښکاری. د دونه ژوری مینی پرېښودل څه اسانه کار نه دی ، او زه یوازي دعا ورته کوم چی خدای پاک دي اوږد عمر ورکړي چی د پښتو د شعر د سینګارولو د پاره خپل رنګین قلم همداسی ځغلنده وساتی.

عبدالباري جهاني
واشنګټن ډی سي
۲۰۰۷-۱۴-۳

وریښمین کاڼي
عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

د ښاغلي عبد الرحمان عضري شاعري د شعر تلاش نه دی ولې چې شعر یې د خیال ، جذبې ،فکر او شعور هغه ټول جمالیات لري چې د یوه ښه شعر د افاقیت او تل پاتې لپار لازم او ملزوم ګڼل کیږي .دا برخه د شاعر هغه وخت نصیب کیږي چې د شاعر خیال ،فکر شعور ،جذبه او خلوص یو برابر وي .دا سې شاعري د خپلې ژورتیا له امله د خلکو په زړونو کې ځای پیدا کوي .شاعري د روح تسکین او غزل د شاعرۍ ژوند دی. که د غضري صاحب شاعرۍ ته ځیر شو له هر بیت نه یې د یوې خوږې ټپې خوند اخیستی شو. د ښاغلي غضري صاحب د بیان ژبه ډیره خوږه او راونه ده .مضمون افرښي او تخیل یې ډیر ښه دی .او تلمیح یې په زړونو کې ګوتې وهي . د قافیې ، ردیف او ګرامر له لحاظه یې شعر بډایه او غني دی .په شاعرۍ کې یې د مینې ورمې ډېرې اغیزناکې دي .د بیتونو داخلي موسقیت او وزم یې ډیر په زړه پوري دی .الفاظو ته یې هنري جامې ور اغوستې دي او نوي مفاهیم یې په
منطقي او ښه بڼه وړاندي کړي دي .مینه یې ستایلې او په مینه ،مینه د خپل ولس په زخمونو پټۍ او مرهم ږدي.
ښاعلي غضري صاحب د یو دا سې طبیب رول لوبوي چې له خپلو روحي مریضانو سره په مینه ، مینه د هغه په هغه ستونزه ځان پوهوي چې مریض ته ترې مریضې ور پیښه شوې ده .دا سې مریض ته د دوا ء نه د تسلیات ډیر ضرورت وي .د ښاعلي غضري صاحب اشعار له شغار نه پاک او موضوعات یې افاقي او تلپاتې دي .که څه هم ښاغلی عضري د افغانستان د ورستی تراژیدۍ او جنګ همزولی دی. خو بیا هم د ښې شعري قریحې او انځورګرۍ له امله یې خیال او فکر د شعر مینه وال له ګوتې نیسې او د قاینات د ښکلا ګانو مشاهدې ته یې بیا یېځ. او شعر یې د ښه شعریت ،تغزل او رنګینۍ تر څنګ ښه پیغام هم لري که یې د بیلګې په ډول د غزل څو بیتونو ته تم شو وبه وینو چې څومره ځلونه ،او خوندورتوب یې د معنوي او کیفي خوندونود څکنې لپاره په هنري ذوق وربښلی دی.

د لمر په اننــــګو مې پېڅــــاو و خو تښتیـــــــــده

وریښمین کاڼي — عبد الرحمان غضري

تصویر مې دې له وړانګو جوړ او وخوټنبتیده
بیګا دې ټوله شپه د سپین روخسار ډیوې ته ناست وم
یو خیال مې ستا په حسن لمبا و وخوټنبتیده
یوه شېبه لکه ستا د بڼو ستن ورپه کې رغبنته
پرهر که مې هر څو را ټولا و وخوټنبتیده
تناکې د زړه ګې مې ترلیمو ورپسې راغلې
یو بنکلی یې په سترګو مچا و وخوټنبتیده
ساقي په کې جوهر د خلوص نه و ونبنتیځلي
خمار مې په خمونو متا و وخوټنبتیده
بس ورک وم غضري دیو خاموش شور په څپو کې
جنون مې په مستۍ کې غرقا و وخوټنبتیده

لکه چې تاسو مخکې هم ولوست چې غضري صاحب د افغانستان د ورستۍ تراژیدۍ (غمیزې) همزولی دی خود ښه هنري فن او نازکخیالۍ له امله یې د افغانستان د دې لوې غمیزې انځورګرۍ مکمله تابلو پدې څو بیتونو کې لیدلی شئ.

څنګه سندره شم شپیلۍ د جانان اوراخستی
زړونه لمبې وهې خولګۍ د جانان اوراخستی
داو ښکو ستوري یې په سرو کسیو کې وخوټیدل
غزل بې موره شوه ځوانۍ د جانان اوراخستی
دلته سنګسار دی د هیندار و غیږ له وینو ډکه
هلته ټپه سوځي کیږدۍ د جانان اوراخستی
اویا داچې:
نور څه دې غضري ستا د ویجاړ خیال په البم کې
سم وران افغانستان یې د هدرې غوندې ښکاریږي

غضري به ولې ګیله من نه وي د وخت ناخولو د دوستانو په جامه کې د غه تور خلک راو پېژنده. او غضري

وریښمین کاڼي عبدالرحمان غضري

د تجربې او مشاهدې په بنا د دغو خلکو دا ریاکارانه څېرې داسې رابښايي او غواړي چې نور لدې وران کارو خلکو نه بېل شو :

څو مره ساده یم چې څوک لاس راکړي په دوست يې ګڼم
دلارې مـــل ترهغـــې مل وي چې څــــولار بېلېږي
ملګرواوس چې د شيـــطان په رنـــګ رنګيږي خلـک
ښکلـــي ترې بيل کـــړئ که په تـوره که په داربيـــليږي:

غضري صاحب دغزل تر څنګ د شعر په نورو اصنافو او صنعتونو کې هم طبع زمايي کړې ده چې زما په اند ښه اهنګ او شرنګ پکې دی او لوستونکي پرې د خپل ذوق نيلی څغلولی شي د نمونې په طور يې د شعر دا بيلګه وګورئ:

لارويه که شاعرېې
نو ښکلا خو دې خوښيږي
راشه ښکلي توري درکړم
زمالمن له توريو ډکه
خو مانه دي رنګولي
ته شاعرېې تې دروا خله
په کې پوکړه سره رنګونه
ستا احساس خوښه ماهردی
په کې وکره ترزونه
ستاد سرتر وېښتوډيردي
واخله ستانصيب نيولي
څه تيپي څه ترانې کړه
څه ګلونه څه خالونه
څه پيلوزي کړه چې بل شي
څه دوړانګو امیلونه
لارويه لاوخت شته دی
لاوس هم ناوخته نه دی

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

داتاوده توري درواخله
سرې وينې پرې تودې کړه
څه غزلې څه نظمونه
له چاجوړې قصيدې کړه
دادستورو ځانګووينې
د سپږمۍ وطن درښيم
دې کې هم تپه تياره وه
دازرين ستوري يو نه وو
چې شاعروربانديې واوښت
سپيره توري کړه ګلونه
دمدارپه غيږکې کيښودل
دانه دانه خالونه

که دغضري صاحب په شعري فن او هنر يو کتاب خبرې هم وليکم بيا هم کمې دي خوډيرې خبرې د خداى(ج) او رسول (ص)ښې وي خو دومره ضرور وايم چې غضري صاحب داوسني عصر اوزمان هغه نازکخيال او انځورګر شاعردی. چې کوم خيال نن ده په کومو الفاظو کې نغښتی دی که نيمه پېړۍ ورسته يې هم کوم شاعر په خپلو شعرونو کې پنځوي نو ګومان نه کوم چې له غضري صاحب نه به يې ښه بيان کړي. او په وياړ سره وايم چې غضري صاحب به د ځينو نورو شاعرانو په شان تر پيړيو او پيړيو د خپل پياوړي شعر له امله ژوندی وي. او نام خداقلم د يې نور هم خداى(ج) ښيرازه لري .

په احترام او مينه
بختيار ځدران سعودي عرب تبوک
۱۱/۲/۲۰۰۷

عبدالرحمان غضري   وريښمين کاڼي

یادونه

دازمالمړی شعري ټولګه ده چې د یوکتاب په بڼه ستاسو محترمو
لاس ته دررسیږي
ښایې چې زما په شعرونوکې به هغه توان او وړتیانه وی چې ستاسو
دزوق تنده ورباندي ماته شي کلونه وشو چې ځینوملګرو له ماڅخه غوښتنه کوله
چې زه خپل شعرونه راټول کړم اودشعرمینه والته یې دیو کتاب په بڼه ورسوم
خو خدای شته زه دې کارته زړه نازړه وم نه پوهیږم چې ولې
خواوس دادی دخپل ګران اوزړه ته رانیزدې ملګري ښاغلی
بختیار ځدراڼ په غوښتنه مې دې ته زړه وتاړه چې دټولو ملګرو دامشترکه هیله ترسره کړم
ډیرڅه نه لیکم په پای کې له هغوټولو دوستانو څخه مننه کوم چاچې زه دې کارته تشویق کړی یم
اوله ماسره یې په دې لارکې له پیرزوینو ډکې مرستې کړیې
خصوصاًله خپل محترم مشراوسترشاعرعبدالباري جهاني صاحب څخه
چې بیا بیا یې ماته لارښودنې کړیې
هم درازله خپل ګران اوزړه ته رانیزدې ملګري بختیارځدراڼ نه ممنون یم
چې په خپل ټول زیاراوزحمت یې زماشعرونه راټول اوتاسو محترموته یې
دیوکتاب په شکل درورسول

په احترام عبدالرحمان غضري
سعودی عرب ساجر
۱۱/۲/۲۰۰۷

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

انځور

ماخپله روح لوستی ستانوم پــکې جانان وخاته
ښکلې داستاد حسن ګل زمـــا په ګریوان وخاته

نه مې کعبې ته روایت شته نه جمات ته تلای شم
ستاد کافر اوربــل انځـــورزما په ایمان وخاته

چې مې لیدلی نه وخدایږو ورتـــه زړه نازړه وم
ستامحبت خوخوږزبور اوسپین قـــران وخاته

رقیبه نور دې زمـــادزړه هستۍ ته لاره نه شته
دزړه په سمڅوکې مـــې لعل دبدخشان وخاته

نوربه مې زړه لکه دستړي جــــرس نه غږوم
دقسمت ستوری دمنزل په کهکشان وخـــاتــه

ښه ویشتلم خولیمودې غیــږکــــې ونیومه
د درد په ځاله کې یوخوږغوندې درمـان وخاته

غضري خیال به دې دښکلیوپه لیموکې ګرزي
که دعرفان لمرپه کاله کې دافـغـــان وخاته
1385/2/13

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

غزل

ستا د مړو سترګو په کونج کې یوه مسکا زما غزل شوه
یا خوزه ښکلا پرست یم یا ښکلا زما غزل شوه

زما د شنه زړګي له سمڅو دیو واه په وږو درشي
ستا د شونډو ښکلا روي څهّ بلا زما غزل شوه

تا د ستوریو پیر ته وویل هغه ټول په مارا چف کړو
هر حسرت ته دې صنمه په دعا زما غزل شوه

داسي نه دی چې ته نه یې نو خیالونه دې هم نه شته
ستا د خیال له تصویرونو اخترا زما غزل شوه

لري تله به دې زه ژاړم د دې نورولس پرې څه شي
ستا د حسن له رنګونو بېنوا زما غزل شوه

اوس خوشپو په غیږکې نغښتې ویرونکی تصوردی
در لیږم به یې ډالۍ کې که رښا زما غزل شوه

چرې خوب کې پیښنه وکړه ورته ووایه یوسف یم
د عزیز حرم ته د رومې زلیخا زما غزل شوه

غضري د زړه په وینو ټکی ټکی لمبولې
خدایزده ولې له دې نورونه وړیا زما غزل شوه

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۷/۱۵

وریښمین کاڼي
عبد الرحمان غضري

دوربځې پلو

جام مې په سر پورته کړم او بو کې سپوږمۍ وڅښم
توره تنده مړه کړم په سپېدو کې سپوږمۍ وڅښم

ستا د ليونتوب کيسه په بام ورسره تېره کړم
ځير ځير ورته ګورم په کتو کې سپوږمۍ وڅښم

وخاندي بيا مخ ته د وربځې پلو ونيسي
زه وايم چې ته يې تلوسو کې سپوږمۍ وڅښم

ښه مې د زاهد فتوا په زړه وي خوخواږه اشنا
ځان باندې پوه نه شم ستا ليمو کې سپوږمۍ وڅښم

پرخه پرخه زړه مې ستا لاله ځوانۍ ته پور ورکړ
ما چې تنده واخلې ستا آينو کې سپوږمۍ وڅښم

سږکه د اهار ګرمۍ هغسې زور اخستى وو
غلى به د يار د مخ خولو کې سپوږمۍ وڅښم

ما ته به شي تنده غضري د دې غنچه ستوريو
زه چې د جانان سرو چينو کې سپوږمۍ وڅښم
ساجر سعودي عرب

۱۳۸۴/۹/۲۷

وښکې

زه ورته غوړومه جانانه ستالیمې غړیدې
خواږه خواږه یې څه ویل خوږې خوږې غړیدې

چې درکاته مې پوهیدم چې په بلا به اوړم
زړه مې منل چرې پسته پسته پستې غړیدې

له تورو څڅودې را الوتې زما په لوري
ځان یې عنبروکې مینځلی و وړمې غړیدې

خدای دې لري څومره هوښیارې وې ستا شوخې سترګې
هم یې غماز څاره هم ماته پسخیدې غړیدې

لیوني حسن دې دلمر په سترګه وارکړی و
زریني وړانګې دې په غیږکې تویدې غړیدې

نن ورته غوړوه په حیرت دملکوت سندره
دبنګړو شرنګ کې دې شیرینې څه نغمې غړیدې

ښه مې په زړه دي چې اول ځل یې زمانوم اخیسته
په پستو شونډو دې بې دریغه اندیښنې غړیدې

په سپین بارخو چې دې راتوي شوې درته څه یې ویل
چې غضري درڅخه تلم اوښکې دې مړې غړیدې
ساجر سعودي عرب
۲۰۰۵/۱۰/۸

مهار

جانان ښکلی ګودر ښکلی چنار ښکلی
په دې ښکلیو باندې ښکلی دی یار ښکلی

تکی تکی تړې زړه کې زرغونې
ساقي ښکلی جام یې ښکلی خمار ښکلی

له هر ترنګ سره دژوند ښاپیرۍ ناځي
مطریب ښکلی محفل ښکلی ستار ښکلی

تک سپین وری یې لکه سپین ستوری په غیږکې
کوچۍ ښکلې اوښ یې ښکلی مهار ښکلی

چې له شونډو یې راوزي ښکلې لګي
خندا ښکلې اقرار ښکلی انکار ښکلی

ښکلې ښکلي دي بې شکلیو ښکلا نه شته
چا لیدلی بې ګلونو ګلزار ښکلی

له وحشته تصور کیدلای نه شو
چې منصور په غاړه کیست شودار ښکلی

غضري د ځوانۍ عمر د اسې تیرشي
لکه تیرچې شي یو ځلي په لار ښکلی
ساجر سعودي عرب

کتهواز/۲۲/۱۱/۲۰۰۵

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

دچړو په څوکو

ستړیه ژونده شوبې یاره ژرژر درومه
سترګې مه غړوه خواره ژرژر درومه

رسوه مې دسکوت دناوې غیرته
که په غره وي که په لاره ژرژردرومه

تر ابده دارام امید حرام دی
مله دردونه شوترداره ژرژر درومه

یوه لحظه یې په تصویرلیموخوارہ کړه
رنې اوښکې له روخساره ژرژر درومه

خوارقسمت چې دچړوپه څوکوشپه کړه
لکه څړیکه له پرهاره ژرژردرومه

عاقبت به دتیاروپه زړه کې ورک شي
څوک چې پایې ترسهاره ژرژردرومه

دفلک لمن له کانړوسلیته ده
ځان ګوښه که له سنګساره ژرژردرومه

دلته مارد وحشت سل سرونه کړي
هیڅوک نه پریږدي تړواره ژرژردرومه

غضري رنګه دښکلیوپه دې چم کې
رټل کیږې له نګاره ژرژردرومه

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۲۵/

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

میوه مینه

موري زړه مې سوړ دی لړيږي تود کړه په تــوده مینه
ستړی دی د ژوند نا خوالو وړې ترې خــــوږه مینه

پرېږده چې لړوژاړمه ورسته مې بیا ښکل کـــړه ته
اوري مې په زړه دماشوم تــــوب وره وړه مـــینه

ګورم د تېکري تــــه الـــه ژړ پـــلـــــو راواړوه
خلاص یې کړه اوراکړه تـرې یو څوداني میوه مینه

خیر دی که ترمنځ مو هیوادونه او سیـــــندونه دي
لمونځ چې موري وکړې په دعـــــاکې رالیږه مینه

موري له تالري دا ژوندون راتـــه ژوند نه ښکاري
خدای دې وڅنګه درشمه چې ښکل دې کړم کعبه مینه

دلته چې له چاسره مور وویـــــنم نـــــولیږمه
نورخو مې وس نه وي رابه زړه کړم ستازړه مـــینه

مینه مینه اوسه زماترژونده زمـــاخــوږې موري
ستاپه ژوند ژوندۍ ده زماد ژوند خوره وره میــنه

ربه غضري درنه په ژوند کې نورڅـــه نـه غواړم
مور راسره پرېږده درنه غواړم دغه یـــوه مـــینه

ساجر//۱۳۸۵/۲/۸

لامبو

بیګادې خیال زما په سندروکې لامبووهله
په خدای زړګي مې په مجمروکې لامبووهله

رښتیا پرون دې سوربارخوخولوکې داسې یسید
لکه لاله چې ملغلروکې لامبووهله

ته خومسکۍ شوې دسوماپیاله دې یوه رنده کړه
شوخې ځوانۍ دې په کوثروکې لامبو وهله

وخته دریادشي زمااوستاپه دماغ هم خواره وو
دجانان څنګوچې عنبروکې لام بووهله

هغه ارمان دې یاره څه شواوس یې څرک نه لګي
چې همیشه بې ستاخبروکې لامبو وهله

کلی خوڅه کړې دګودرهامازدیګرراپادشي
چې پلوشوبه په نښتروکې لامبو وهله

څه لیونی وم غضري دزړه مې نه منله
ګڼې احساس به مې شکروکې لامبو وهله

۲۰۰۶/۲/۱۲

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

دهینداروکیږدۍ

دهینداروپه کیږدۍ کې کـــانـــي اوسي
اوریدلې مې سپوږمۍ کـــې کاڼي اوسي

چې یې وښکنځلم هـــلـــه مـــې یقین شو
چې دیارپسته خولـــګۍ کې کاڼي اوسي

دقدرت ښکلا یې ځومره مقـــام لـــوړکړ
دخوبانوپه هوږۍ کې کـــانـــي اوســـي

دجانان خاطر دی څه وکـــړم رقـــیـــبه
ګنې تاته مې مرۍ کې کـــانـــي اوســـي

دا دګلوهیلې ګل وطن تـــه یـــوســـه
لیونی یوزموږ ځولۍ کې کـــانـــي اوسي

چې په سردفرنګ پریوتل نـــوپـــوه شو
چې تپه دملالۍ کې کـــانـــي اوســـي

دردسلګۍ اوپریادونه مـــوپـــیشه دي
یاره زموږپـــه زنـــدګۍ کې کا ڼي اوسي

غضري هسي دې هم طالعې سپیرې وې
دالابله چې ســـپرغـــۍ کې کاڼي اوسي
ساجرسعودي عرب

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

۲/۲۱/۲۰۰۴

ډولۍ

دستوري یو رڼا ته یې د سپوږمۍ پلوشې ته یې
د لمر له وړانګو جوړه زما کوچۍ پلوشې ته یې

د هر غاټول په پاڼو کې تصویر ستا د رورخسار دی
ښکلا زموږد د ښتود کیږۍ پلوشې ته یې

سپرلی دې درواري شي که د اکم وي زه دې هم شم
سپرلی په تار نګین دی سره غوټۍ پلوشې ته یې

سراب د ساغر څه وي د زړه تنده لا سیوا کړي
زما د ترږي زړه سرابې مۍ پلوشې ته یې

په سره جوړه کې سپینې د حمید د شعر مطلع شې
هغه ژاله لا له کې لیونۍ پلوشې ته یې

خدای مه کړه چې د بلې ناوې خیال پکې ویده شي
ارزو زما د سترګو د ډولۍ پلوشې ته یې

ساجر سعودي عرب
الریاض

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

اشنا غيسي

دا چې پراته دی په ميدان خواره واره سرونه
لکه چې بيا نذرانه شوي پښتانه سرونه

قاتل پردی دی ليکن غشي يې ضرور اشنا دي
ځکه په ښه لګيدلي تول درانه سرونه

توره دې مه پلوره لاشته د پښتنو غليمان
په دې به ژغورو په نړۍ کې دا پينځه سرونه

راځئ دا سپيني ږيرې وستايو په سپينو زړونو
خدايږو که راشي بيا په نويو کې زاړه سرونه

بې له پښتونه دا خصلت وايه نړۍ کې د چا ؟
زامن په دار خيژوي ژغوري ميلمانه سرونه

دلته رګونو کې دوينو په ځای اوربهيږي
ساړه به نه شي دا له شوره ډک تاوده سرونه

۲۰۰۴/۶/۱۸

وريښمين کاڼي
عبدالرحمان غضري

دخیال کب

دخیال طلایي کب مې دژور سیند تل ته تللی
راځي چې خامخا به په عنبروي لړلی

دلمر دوړانګو لاس کې مې تصویر د جانان ولید
هغه لکه چې لمر سره جوړ کړی وي کورکلی

دا زما د ځوانۍ رنګ هم په خپل رنګ ګډ کړه سپرلیه
په سرو رنګونو پټ کړه زما د یار د ناستې ځلی

رښتیا د اشنا نو مه ځو مره خوږېږي د رلوګی شم
بې تا مې بل په زړه کې نه اغلې نه ښاغلی

دا ښار کوځې پردۍ دي غضري لږ دې ځان پوه کړه
ته نه یې له دې خلکو یې له بل ځایه راغلی

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۵/۲

زيرى

پل يم د جانان د قدم پاته پـــه دې لاريـــــمه
باده ورانه وه مې مه يو څـــلى ديـــاد ګاريمه

حسنه پيغمبره ماد مينې پـــه ديـــــــن وا ړوه
داسي راته ښکاري چې بې مينې ګناه ګاريمه

اوس مې د زړه وينې دليمو پـــه لاربلدې شوې
نن که څوقترې يم سبازيرى د بـــــهـــاريـــمه

مه وړه ليو نتوب رانه دعقل ککۍ واخـله زما
ښه دى چې حساب په ليونيانو دې ښاريمه

نه خوښوي نجونې د بازار زما غضري غـــزل
زه ساده شاعر د کليو الې پيغلې هـــاريـــمه

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۵/۲۰

ننواتې

اوښـــکې ننواتـــې کـــړم که سترګې ننواتې کړم
یاره که ته وایې دا به غبرګې نــــنواتـــې کـــړم

ستاد پیغلتوب په محرابونو کې بـــــه ورغـــړي
ځان سره به شپې د شیخ بزرګې نـــــنواتـــې کړم

ستادې په ماپوروي دزهرادځوانۍ ســــره غـزل
یوواربه ورمې په نارد درګې نـنواتـــې کـــــړم

هو، به یې ځواب وي یارپښتون دی انکارڅه مانا؟
زه چې پرې داښکلې زړې ګرګې نـنواتـــې کـــړم

غواړي غضري هغه له ما دشباب ســـره کـــسي
زه مې پرې دامړاوې ځوانې څرګې ننواتې کـــړم

ورینښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۵/۸/۹

خاطره

دژوند ساحل ته مې قسمته څپې مـــــه راولـه
زه مرور ښه یم له وخته جـــرګـــې مـــه راوله

دا یو پرهر په زړګي ښه دی دجانان خــــاطــره
ناښاد خاطره زیاتي نور خــــاطـــرې مه راوله

مورلیونیان یو ټول هینداري په ډبـــرو ولـــو
حسنه عبث دلته درنګ قـــافـــلې مه راوله

دعصر ژبه به چالاکــــه وي منــــم درســره
سترګو دې جارشم زما په سترګو پردې مه راوله

دبوډی ټال دی سایه نه لري چې کـــښیـــنوورته
ماجل وهلي ته په سر بې ســـایـــې مـــه راوله

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

نن د شهيدې خور شهيد خال راته خوب کې وويل
زما قاتل دی دا شين سترګی دلـــــې مه راوله
ساجر سعودي عرب

شهيده مسکا

يو څوک مې دزړه وره کې مسافر غونـدي ولاړ دی
رابولم يې خوست کړي مــــرور غـــوندي ولاړ دی
راځي ترې د ګلابو او غاټولو د بــــوی کــــډې
نسيم په روح کې ولی سپين سحر غوندي ولاړ دی
وروړم مې د شهيدې مسکا مـړې پــــه ليـــمو کې
جانان نن په کوڅه کې د محشر غــــونـدي ولاړ دي
کري مې د احساس د غره درزونـو کـــې هيندارې
دوړانګو په ځانګو کې ماز ديګر غـــوندي ولاړ دی
راځه چې د انيمګړي تصويرونه پرې تـــکميل کړو
اشنا د ځوانی ستوری انځورګر غونــدي ولاړ دی
چاويلې چې ياد ونه دې ماضي راڅـــــخه وړې
هرياد دې زما په زړه کې د ننبتر غونــدي ولاړ دی
راليږه يې اشناکه دې غمونـــه پښـــتانـــه وي
زړګی مې خلاصه غيږ ورته خيبر غوندي ولاړ دی
يوه ورځ به د زمان له بار خوپري وزم لـکه اوښکه
رنګونه ورو ورو ليږدي ژوند کنډر غوند يولاړ دی
پرون چې غضري زما د خـــوښـــيو مسيحاو
هغه نن د رقيب په سرد سپر غـــــونـدي ولاړ دی
ساجر سعودي عرب

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

۲۰۰۴/۵۳

د سحر پرخه

زړه ته مې راغله خو په زړه کې مې قراره نه شوه
ارزويې مينه وه خو پاته ترا قراره نـــــه شـوه

ټول حسرتونه د سبا په نــامـــــو وغـــولـــول
خودا ايساره په محفل کې تر سهاره نـه شـــوه

راغله يو څو ګړۍ د مه شوه بيرته وکو چـــــيده
د سحر پرخه وه د ګل غيږ کې ايساره نـــه شوه

نمجنې سترګې يې نمجنې مرګ ته وســـپارلې
دا رمان او ښکه يې راکوزه تر رخساره نـــه شوه

د ځوانۍ باريې په ورږو دلحد زړه تـــــه يو وړ
لمبه د حسن يې راجګه له مـــــزاره نـــه شوه

غضري څو ځل مې د سترګو پړۍ خلاصې کړلې
د مرګ څپيړې ويده کړيې وه بيداره نـــه شوه

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۵/۱/۱

د ساز بخري

دځوانۍ باريې په ورېودی زمـــانـــې تخـــنوي
بل مشالونه وړي ليموکې نظـــاري تخـــنوي

ساقي قدرت يې په سروشونډوکې مسکاکـرلي
په ځان غاره نه شي هغه ټولې نـــشې تخـــنوي

ګومان مې کيږي چې دشيخ په زړه کې هم ويده ده
ځکه په تنده توري خـــاوري دسجـــدې تخنوي

قسمته ورمې وړه چې بڼـکل يې کړم دساز بخري
نن مې په زړه کې بيا يادونـــه تـــرانـــې تخنوي

دسروګلابو پيڼبنې مه پرې کړه چې اوروانه خلي
سره رخسارونه دې هغسي هم ايـــنې تخـــنوي

لړمې دخيال له دونياګۍ نه حقيقت تـــه راشه
ترڅوبه پټه ستابڼکلا زماولـــولـــې تخنوي

ساجر سعودي عرب

وريښمين کاني

عبدالرحمان غضري

تږې کیسه

دلمرپه اننګوکې هــم پیــغــام دمحــبت
دشپوتورو کمڅوکې هــم پــیغام دمحــبت

له اوښکوسره یوځای راڅو کیږي لــکه ګــل
دښکلیو په لیموکې هــم پــیغام دمحــبت

رنګونه دسپرلي له محـــبتــه زیږیدلي
خپریږي په وږموکې هم پــیغــام دمحــبت

ساقي چې دمیخوردسترګو تږې کــیسه لولي
ارزو یې په پیالوکې هم پــیغـــام دمحــبت

دزړونوحیاتي دمحــبت لـــه بـــرکـته
حیات وته په زړوکې هــم بیــغــام دمحبت

داژوندخومحبت وتــه دژومــي مــازدیګرو
کاش راکړي څوک په تلوکې هم پیغام دمحبت

ساجرسعودي عرب

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

څپه

درنګ څپه به شم په شونډو به دې وغورېږم
تو ده غرمه به شم په شونډو به دې وغورېږم

دومره د مینې ست د سترګو کونج کې څله کوې؟
یوه ورځ میلمه به شم په شونډو به دې وغورېږم

ته مې به مسته ادا وځېره د زوق ښا بیرۍ
ټپه ټپه به شم په شوند و به دې وغورېږم

چې بیا په ژوند کې د توبو توریو ته جوړې نه شي
داسې نشه به شم په شونډو به دې وغورېږم

کله سلګۍ کله مسکا کله یو سوړ اسویلی
لمحه لمحه به شم په شونډو به دې وغورېږم

زړې شکوې به د ژوندون له میرو ولیږدوو
نوې وعده به شم په شونډو به دې وغورېږم

پرون سحر وم نن غرمه سبا په زیړ ماز دیګر

وریښمین کانې

عبدالرحمان غضري

يوه افسانه به شم په شونډو به دې وغـــــوړېږم

که دې د تيرو په خير هــــيرکـــړم غضري جانانه
نرۍ ګيله به شم په شونـــډو بــــه دې وغوړيږم

۲۰۰۴/۴/۲۹

دجانان تصوير

ښکليو بې حسابه په ښتراينې کــــرلـــې دي
ځکه مې هرځای ورته نظراينې کـــــرلې دي

ښکاري د اسپرلي هم مين شوي دي کنه وي نو
ولې يې په چم کې د دلبراينې کــــرلـــــې دي

ګوره د ښښتر په پيغلو ځنو باندې پـــــړک وهي
پاس د غره په سرکې مازديګراينې کـرلې دي

تا به د تسپو دام د جنت حورو ته ايــــــښی وي
موږ ته په جامونو کې کوثراينې کـــرلـــې دي

وريښمين کانې

عبدالرحمان غضري

خدای شته غضري ما د جانان تصویر ته وویل

تا ته مې د زړه په هر پرهر اینې کرلېدي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۷/۱۷

پنجې

څه مسکی مسکی ما حول دی تخنید لې غوندي شپې دي
نن دې بیا سترګو کې یاره ټوکید لې ترانې دي

خبنوي په زړګي نوکې په جنبش د تورو سترګو
ستا بانړونه دي صنمه د خونې زمري پنجې دي

غرقوی د هستۍ څلی ورانه وي د عقل خونه
ستا د مړو سترګو ساحل کې دڅوندي جنون څپې دی

یو شفق وینې ترې څاڅي د کوم ستوري مرۍ پرې شوه
که یې ماتې په ګوګل ستا د حسن اینې دي

چې د زړه خرقه کې سوځي د تقوا د هستۍ زړی
د اله کوم مجمره جوړې ستا د شونډو پیمانې دي

زړه لا څود رپسي خوړین کړم غضري حال خومې ګورې

ورېښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

په سپين مخ مې راروانې د سرو اوښکو فوارې دي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۹/۳

د سندرو تعويذ

زه د غزلو بار ترې ګوره چې ولاړه نه شي
نن دې په حسن څه ليکم ګوره چې ولاړه نه شي

بيګاراغلې وه په خوب کې ستا د حسن پرې
کيسه يې بيا درته کوم ګوره چې ولاړه نه شي

لامو د زوق شپيلۍ په نوې ژبه نه پوهيږي
زړې نغمې وريادوم ګوره چې ولاړه نه شي

دلمر په پير مې درته کښلی د سندرو تعويذ
په سور او تال کې يې ګنډم ګوره چې ولاړه نه شي

زيړ ماز ديګر ستا د منګي داو بو غرپ کې څښم
دا توره تنده ماتوم ګوره چې ولاړه نه شي

لا څو قترې د ځوانۍ وينه د زړه جام کې پاته

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

دشوندو اورپرې لګوم ګوره چې ولاړه نــه شې

نن به په ګډه دا سپیره شپه په عنبرو میـــــنځو
دڅنوغوټې دې شپږم ګوره چې ولاړه نــه شې

نغمه نغمه نن غضري دمینې ساز ته درځــــم
پیغلې ټپې دې تخنوم ګوره چې ولاړه نه شې
ساجرسعودي عرب
۱۳۸۵/۱۱/۱۱

دنغموژبه

راشه چې پښـــــــتـــوژبــه دروښیم
مسته دنغــــموژبـــه دروښـــــیم

جنــــګ ته چې زلمي په خرخشوبیایې
داســـي دنغـــموژبـــــه دروښـــیم

دروند به شې جانانه دسپین غرغوندي
بس چې ددرنـــوژبـــــه دروښـــیم

توره چې ملالې په میونـــدکې کـــړه
هغه دټـــپو ژبـــــه دروښـــــــیم

پوه بـــه دخیبرپـــه خـــړوتـــړوشې
ښکـــلې چــــې دغرو ژبه دروښیم

ګرانـــه راځـــه روح دې ګلورینه کړم
سمه دســـــپرلــــوژبــــه دروښیم

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ښنګه په حیا جانان ته ګورې ښوک
ځه چې دلیمو ژبه د روښیم

نن لا غضري د ښکلیو پیریمه
راشه د بنګړو ژبه د روښیم
ساجر سعودي عرب

تنکۍ ښکلا

عشقه که جنون یې نو را غاړې وځه
شور که د ژوندون یې نو را غاړې وځه

زه دیوې سپیڅلې ګناه لټه کړم
ته که یې مضمون یې نو را غاړې وځه
مرمه د ګلاب تنکۍ ښکلا پسې
ګرانه که ګلګون یې نو را غاړې وځه
سترګې مې رڼا پسې ملنګې وې
بس چې سباوون یې نو را غاړې وځه
وخته د ماضې شپې دې زهروې
اوس چې څه شیرین یې نو را غاړې وځه
ستړی یم له څړیکو خوبیا هم ګله
درکه د پښتون یې نو را غاړې وځه
زه یې له وصاله پردی کړی یم
خوښ که په بیلتون یې نو را غاړې وځه

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ګرځم غضري په یـــوه جـــلوه پسې
څرک که دلته‌ون یې نـــو را غاړې وځه

۱۳۸۵/۹۱۴

هینداره پښتانه

نه چې ځې دوه سم پـــه یـــــوه لاره پښتـــانه
ښکاري چې نور ووتـــل لـــه کـــاره پښتانــه

دم یې په چاو کړمه درمل لـــــه کـــومـــه راوړم
مري له یو ناسور غوندي پـــرهـــاره پښتـــانه

څوځلې یې زهر د دوستۍ پــه جــام کې ورکړل
څه غواړي همیش له دې مـــکاره پـــښتانـــه

نوربه لا ترڅو پردي بدرنــــګه تصویـــرونه
ساتي په سپینه غیږه کې هیـــنداره پښتـــانه

جهل یې په سرکې د شعورډ یـــوې وژلــــې
ځکه تل پردي وي له خـــپل ښـــاره پښتـــانه

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ربه کوم درشل مو په سرو وینو ککړنه شو
مري به لانور څومره بې ازاره پښتانه

کاشکي غضري په ژوند څو داسي شیبې راشي
وینم چې په خپل وطن سرشاره پښتانه

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۸/۱۷

مفهوم

ګل کې مې هم ولیدې وږمو کې مې هم ولیدې
یاره د سپوږمۍ په نظارو کې مې هم ولیدې

ته یې د زمان د هر خوځښت له قافلو سره
لمر سره هم ته وې په تیارو کې مې هم ولیدې

زه چې د زاهد او د ساقي په قدم درومه
جام کې هم ستا عکس دی سجدو کې مې هم ولیدې

مادې د ساحل په غاړه سمه ننداره وکړه
رنګ کې مې هم ولیدې څپو کې مې هم ولیدې

ته زما د وجود په هره برخه کې ووډلی یې
روح کې مې هم ته اوسې رګو کې مې هم ولیدې

نورې د جانان په نوم د بل چا مخ ته نه اوړې
سترګې مې له تاډ کې لیمو کې مې هم ولیدې

اوس چې غضري دليونتوب په مفهوم پوه شومه
شور کې دې هم وينم زولنو کې مې هم ولـــــيدې

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۷/۱۳

د ښکلا پير

زړه مې نذرانه و د ښکلا پـــــيرتـــه خـــو رانغی

ډيره تلوسه وه نن زما پـــــيرتـــه خـــو رانغی

ماويل که نن راغی زه به تيرپـــــه هيـــرورو ګڼم

وربه کړم په سترګو کې مسکا پيرتـــه خـو رانغی

نن مې دليمو لپه له مړاو هيـــــلـــــوډکـــــه وه

ټولې وې په هيله د دعـــــا پيـــــرته خورانغی

غوښت مې چې نظريې د ټکور په ژبه پـــوه کړمه

ښو مې نوی چل د مسيحا پـــــيرتـــه خورانغی

وريښمين کاڼي عبد الرحمان غضري

مامې به غزل کې دارزو تصـــويـــرورولیږه
ولوستله څوځلې ملا پـــيرتـــه خـــورانغی
هسی غضري يوو ليونتوب په سرا ختی يم
خاورې مې ځوانې کړه دې بلاپیرته خورانغی
ساجرسعودي عرب

اميانی

مادمورد دعاګانو اميانیـتـــــرمــــــلاتـــړلې
زه دلمرسکنی وروريم ماسپوږمیـ تـــرمـــلاتړلې

دالفت په وزرونوکوه کاف تـــه يـــم ختـــلی
راسره دبخت بدریـ ده له ملوکه ښـــکـــارم ښکلی
دپريوپه زړګي کې لکه ګـــل يـــم ټـــوکيدلی
ددعاسليماني ګوتې ماګيډیـ تـــرمـــلاتـــړلې
زه د لمر سکنی وروريم ، ما سپوږمیـ تـــر ملا تړلې
دځوانیـ دښکلاغرمې په هـــم دې ګـــلوپوښلی
دزړګي تږی ارمان مې دې چـــينه کـــې لمبـولی
نسيم زماپه اجاره دی په ټـــول کـــلي مې ويشلی
نورنوټول پسرلي زمادي مـــاغـــوټـیـ ترملاتړلې
زه دلمرسکنی وروريم ماسپوږمیـ تـــرمـــلاتړلې
مادزړه تياره رګوکې بې حســـابـــه ډيوې بل کړې
مادژوند دپيغلې شونډې په هم دې برکت ښکل کړې
دحالاتوقصيدې مې په دې باب کې مـــکـــمل کړې

عبدالرحمان غضري

وریښمين کانې

ماد ژوند دیاغې ناوې سره ډولی ترملاتړلې
زه دلمر سکنی ورورېم ماسپږمی ترملاتړلې
دامین په تارپیلي زماد مورد خولې خبرې
پاس دعرش زړګی ته ولاړې لکه ښې سپینې کوترې
غضري چې مستغني یم په ما اوری مرغلرې
ماد سپینو مرغلر بو خڅکی ترملاتړلې
زه دلمر سکنی ورورېم ماسپږمی ترملاتړلې
۲۰۰۵/۱۲/۱۹

وران ګناه کار

ته د قسمت زه د جانان ګناهګار
ما ته ښکاره شوې ترماوران ګناهګار

زه ګناهګاریمه په زغرده وایم
ته په ګناه باندې پیښمان ګناهګار

که دحسینو درته تلل ګناه وي
زما په خیردی درست جهان ګناهګار

خیرن ضمیر هسې جزبو کې وودې
نه شي هیندار وکې ګوزران ګناهګار

انصاف به نه وي که زمان پرې نیسو
هرڅوک په خپله دی دځان ګناهګار

ځار دې له ستر ګو شم واعظه اشنا

ولې مې بولې په ګومان ګناهګار

بس جهالت دی نور به څه ووایو
کنه نو ولې شي انسان ګناهګار ؟

غضري جنګ دی د لفظونو او بس
ګڼې په څه شو مسلمان ګناهګار
ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۱/۱۴

ګريوان

ترڅو مين چې په جانان نه ومه
اواره ګرځيدم په ځان نه ومه

په ما چې ګران و ورته ګران ومه زه
لکه داوس دومره ارزان نه ومه

بې درده زړه مې درد ليدلی نه و
د چاپه اه او په ګريان نه ومه

رنګينې سترګې مې د رنګ وړې وې
چې څه به يې وکړو پرې پښيمان نه ومه

چې مې ميندلې بس رودلې به مې
د خاصو شونډو په ارمان نه ومه

زه او ساقي شراب شباب او مستي
هيڅ ، د ګناه په شبيستان نه ومه

وړينمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

نه مې سجدې نـــه مې توبه پېژندم
ګومره سړی وم په ایمان نـــه وم

دوخت ګریوان رانه پـــناغـــوښتله
چې غضري په خپل ګریوان نــه وم
ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۱۰

وریښمین کاڼي

کله تورا و کله سپین کـــاڼـــي راولي
ډېرناد ان دی نازنین کـــاڼـــي راولي

عندلیب غوندي له کړیکو نغـــمه واکړم
چې ګل مخی ګلورین کـــاڼـــي راولي

دزړګي په ښیښه خوچي راته وکـــړي
لیونی نظر وریښمین کـــاڼـــي راولي

دلاله په ځیرېې زړه دم دداغ په شونــــډو
وخت په پرخه کې زرین کـــاڼـــي راولي

تړی خیال مې په امید امید سنګسار کړي
شرابي شونډې ګبین کـــاڼـــي راولـــي

دکابل دسیند خـــوږې ځـــپـــې تـــه وایه

ستا یادونه ابا سین کانړي راولي

د پردو کانړو نوبت خو پرون تیر شو
غضری نن همنشین کانړي راولي

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۲

پرواز

ځان رانه ورک دی زه په ورکو کې خپل ځان لټوم
په سیند لاهو قسمت شپه کې د طوپان لټوم
د زړه کعبې نه مې چا پره لپه دعاوي وړېې
شک مې په دواړو دی کافر او مسلمان لټوم
خلک جانان پسې جانان وطنه ګډه وکړي
زه د جانان سترګو کې ګرزمه جانان لټوم
وزردي وسوزي د درد خبره چا کړې ده
زه خو پرواز غواړم د هسک غیږ کې مکان لټوم
د مرګ استازی دي زما د نیتې پاڼه ګوري
زه به د ژوند ستوري ته نور د ښکلا توان لټوم
شیخه هغلته مې دیار په بار خو خال تخناو
دلته راغلی یم په سپارو کې ایمان لټوم
د پیغلو میرې ته مې نن ما ښام وعده ورکړې
پیره په تابه شي تېپې تا یا قربان لټوم
یو څوک خو شته چې د زړه کب مې په چنګک ورنیسي

عبد الرحمان غضري

ورینبمین کانړي

ښکلیو کې ګورم د کږو بڼو چشمان لتوم
منظور مې داوي چې غزل ته به تعویذ پرې وکړم
کله نرګس کله چنار ګورم کاروان لتوم
د الیونتوب مې غضری د زړه ارمان ته ورته
چې هر ارمان ته په ارمان ارمان امان لتوم

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۱۳

له کاروان څخه منظور پیر محمد کاروان صاحب دی

وریښمینه مستې

یو څوک په شپه کې راشي د خبرو چل راښایي
خوږه خوږه غږیږي د شکرو چل راښایي

لا سونه زما ترغاړه لکه دوه دایرې تاوکړي
په ستر ګو د بنګال د جادوګرو چل راښایي

یو څو لحظې د خم په څیر وریښمینه مستې راکړي
بیا تکه سره سپرغۍ شي د مجمرو چل راښایي

تکل د پیغلتوب یې ښایي زما د حس پاڅون وي
تنکی سحریې څڼې د عنبرو چل راښایي

د سپینو اوښکو څاڅکي یې د کسیو په لیمو کې
کرار کرار په رمز د مرغلرو چل راښایي

یوه ورځ به مې سندرې د چاښکلې شونډې روی

جانانه ستا یادونه د سندروچل راښايي

پرون خوېږي دیاردیدن ته سترګې نذرانه وي
نن بیا ولې زړګی د مرورو چل راښايي

د ښار رڼا ته نه ځم زه له سپینو شپو وېرېږم
داغر غضري ښه دی د ښترو چل راښايي

ډیوه

ښکلې چې ارمان مې ترارمانه پوري وشړي
ځان ته مې بې ځانه ترخپل ځانه پوري وشړي

تیرمې ترقسم کړي په پښتو مې خاورې واړوي
درد چې مې بې باکه تردمانه پوري وشړي

ستوری شي ډیوه ځوانې د شپو په غیږکې وکړي
دید ته مې نظرترکهکشانه پوري وشړي

تورا وربل ته ځنډور کړي کوږې کوږې په مخ راشي
خدای دې یو کافر ترمسلمانه پوري وشړي

اوښکه اوښکه ژوند مې د جانان په ښوتک واهه
خدای خبرچې کله ترګریوانه پوري وشړي

وریښمین کاڼي عبدالرحمان غضري

نقل د تصویر دی د یوسف په نوم ځان وښایي
ستا مینه مې یاره ترکنعانه پورې وشړي

ته واچې اوښان یې په شکرو را بار کړي دي
زوق مې انتخاب کې ترکاروانه پوري وشړي

ښه یې غضرې په دې ساحل کې خو هوښیار اوسه
نه چې لیونتوب دې ترطوپانه پورې وشړي
۲۰۰۶/۱/۲۷

طلايي وړانګي

یو څه خوشوی وو چې دومره پسخیدلي پرون
له خپلو سترګونه په خپله ورکیدلي پرون

سروانګو دې له سروشونډو سرې لمبې اخیستې
طلايي وړانګې دې په غیږکې ځنګیدلي پرون

ټول کائنات دې دمدار په لمن ونښول
نغمه نغمه د خیال له ګوتو څڅیدلي پرون

د روح ساحل مې له هیبته لړزیده جانانه
د رنګ څپه وې په جلوه کې تیریدلي پرون

قاتلو څڼو دې زما د ځوانۍ خون کړی و
کوڅې کوڅې چې دې له غاړې تاویدلي پرون

دیدن دیدن وې په لیمو کې دې زړه پروت و اشنا

څومره په سترګو باندي زړه زړه لګېدلې پرون

زهرا ځوانې دې په غزل سترګو کې خوب وړېې وه
غزل غزل مې په غزل کې غزېدلې پرون

ساده به وي ګوره د مينې په چل ښه پوهېږي
خوږه خوږه غضري څنګه غږولې پرون

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۱/۲۲

تنده

خاورې نه شي د نور ساري زه او ته به څنګه يو شو
ګوښې ګوښې زمونږ چارې زه او ته به څنګه يو شو

زه تور کاڼى بې ويښتلو بل هنر را سره نه شته
ستا ښکلا سپينې هيندارې زه او ته به څنګه يو شو

ته رنځې او بورواني د هرتېږي مسيحايې
او زه سرې دوينو دارې زه او ته به څنګه يو شو

چيرې زما خونړۍ تنده د کلونو جل وهلې
چيرې ستا شونډې ګلنارې زه او ته به څنګه يو شو

زما په روح کې ګناه شنه ده له ازله دوزخي يم
ستا په لاس کې دعشق سپارې زه او ته به څنګه يو شو

ليونى يم ښې پوهېږي په قدم قدم مې خارې

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

د استاد وه سترګې هوښیارې زه اوته به څنګه یوشو

غضري رنګه زما سترګې ستا په درکې شي بې دله
که هرڅو یې کړم دلداري زه اوته به څنګه یوشو
ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۱/۲۳

انتظار

لکه زګیروی دې د پرهار په خولو کې وکړلم
قسمت به بیا دې د ګوزار په خولو کې وکړلم

ستا د جفا کانې راځي زما په سرلګیږي
څه بې پروا دې د سنګسار په خولو کې وکړلم

نور دې د حسن اعتکاف کې جنتي شوا شنا
زه دې په څه د انتظار په خولو کې وکړلم

زما طالع دي کنه د اسي چرې نه وو شوي
ګلنار و شونډو د انګار په خولو کې وکړلم

ساده خبره ده ملګرو سرپرې مه خوروئ
دوخت منصوروم چا د دار په خولو کې وکړلم

دروح ساحل مې د ګناه طوپان ته وپسخیده

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

ساقي جانان چې د خمار په خــولـــو کــې وکړلم

د ځوانۍ بنګ مې د زخمي او ښکوله شونډو څکه
ګله شبنم يې د سهار پـــه خـــولـــو کـــې وکړلم

روغ کليوال وم غضري په مينه ښـــــه پوهيدم
شوم پردی مځی چې دې ښار په خولو کې وکړلم

۱۳۸۴/۱۰/۱۷

سندره

څنګه سندره شم شپيلۍ د جــــانــــان اوراخستی
زړه ونه لمبې وهي خـــولـــګۍ د جانان اوراخستی

دوخت درويشه زما ديار په نوم لاس جګ کړه رب ته
په هرپرهر کې يوې سلګۍ د جـــانـــان اوراخستی

دهسک څښتنه په اوبونه مري يــــو بــــل څه وکړه
دسيند په منځ کې مې کيشتۍ د جانان اوراخـــستی

داوښکو ستوري يې په سروکسيو کې وخــوټيدل
غزل بې موره شوه ځوانۍ د جـــانــــان اوراخستی

دلته سنګسار دی دهيندار وغــيـرلـــه ويــنوډکه
هلته ټپه ســوځي کيږدۍ د جـــانـــان اوراخستی

ميراث زړګيه داميـــد په ځای دې تـــندرپــريوت

وريښمين کانې

عبدالرحمان غضري

مسکا په ځان ژاړي ککۍ د جانان اوراخستی

وس به يې څه وړي غضري د يار مشکي وربل ته
غاښول بې ځانه پروت غوټۍ د جانان اوراخستی

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۵/۱۲/۲۲

تصوير او تقسير

مصويره تو پيرډيردی ستا تصوير خوښ زما تقسير خوښ
زه تقديرپه کاڼو ولم ته يې وږی ستا تقدير خوښ

ستا دنيا له رنګه جوړه زه داوښکو سيند راوړی
لا رهم دلته جلاکيږي ستا خندا خوښه زما وير خوښ

تا ته خوب کې يوسف درشي ما ته تور د زيندان سيوری
ځه له مانه ځان ته لري چرې بل ځای کړه تعبير خوښ

د لاچاويل چې د يار په يا رد ردونه پيرزونه شي
که وي د اسي نو بيا ولې يې شوماته د غم تير خوښ

چې نه ويره له رقيبه نه د يار په وفا شک شته
هيڅ په هيڅ دې شيخه ولې تمام عمر کوشوګير خوښ

سکندرور ځنې توخو ، دا ملاله غوندې نه شوه

له کچکول سره به څنګه دغه غیږ کړي ما فقیر خوښ

دا قسمت هم عجیبه دی د چا سرته تاج د الۍ کړي
چاتې دارغضري خوښ شي د چالاس ته یې ځینځیر خوښ

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۱/۱۱

یون

دروح بخرې مې زرغون کړه ګنې مړبه شمه
دعشق په زړه کې مې راشین کړه ګنې مړبه شمه

پرون چې وم هغه خویوورم د پرون خاطرو
دنن په سترګوکې مې نن کړه ګنې مړبه شمه

له زرین خیاله دې پریوتې یوه حقیره قتره
شاعره جوړ رانه مضمون کړه ګنې مړبه شمه

خیر دی که زما د خاطر کورد تورلحد تیاره شو
دیارکوڅې مې سباوون کړه ګنې مړبه شمه

قوه دعقل له حدید سره زړه چاودې ښکاري

دې زولنو ته مې جنون کړه ګنې مـــړبــه شمـــه

دا ګل ورين ژوندون مې سوځي دا زغو په منځ کې
ما دسکوت په غيږ کې يون کـــړه ګنې مړبه شمه

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۳/۱۳

سترګې

بانو دې مړه کړه چې دې ښکل کړم سترګې
ښکلې رضا دې په څه چل کـــړم ســـترګې

را شه زما دزړه په ســـازګـــډه شــــه
چې دې ټپه چې دې غزل کړم ســــترګـــې

ته خوبې کيږده زمو ږسپيرو کـــوڅـــه کې
ويړې به ياره ستا په پل کړم ســــترګـــې

ږده مې دروح مرغۍ ته دام دزلــــفـــو
پورې به ستا په تور وربل کړم ســـترګې

ما ته په نذر کې مســـکـــــارا کـــوه
در ته لوګی چې په محفل کړم ســـترګې

عبدالرحمان غضري

وريښمين کانې

ملګرو بخت به مې یارې کـــړې وي
که غضري ځان ته اجل کړم ســـترګې

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۵/۹/۱۴

د مرګ په پوله

نن د قسمت په سیالۍ وځو ترجـانـــانــــه ورځو
د خیال په غیږ کې د محبوب تــــر کهکشانه ورځو

ستوري لمن کې را وړو تا ته ترې امـــیل جــــوړو
هوډ مو پښتون دی د ږغمو تـــر کـــانــــه ورځو

کبر دې نه شي د غوټۍ ترسینه ګـــام وراخـــلو
هلته ورپورې تر لاله تر ارغـــوانــــه ورځـــو

ورینبمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

خبره او سه د سرو شونډو جام په لارکې غوارم
تو ده غرمه ده د جنون ترا امتحانه ورځو

خاورين به يوو خونوراني پيغلې موغيرته غواړي
د مرګ په پوله د ښکلا ترنوريستانه ورځو

ليمو خوارېه دي خو چې او ښکې يو چاره مو څه ده
که هر څو وريږدوانو زبه ترګريوانه ورځو

چې د ساحل په غيږکې وسو غضري خاموشه
مانا يې داده چې يوه ورځ به ترطوپانه ورځو

کتهواز

۱۳۸۵/۱/۴

د غزل لونګ

خيال مې د ځوانۍ په غيږکې پريواته
خدا يږو د مستۍ په غيږکې پريواته

ږدې دې په بارخو باندي تو دې شونډې
څو مره د شوخۍ په غيږکې پريواته

ښکلې د غزل لونګ ترې وژويه
نن دې د خولګۍ په غيږکې پريواته

او س به زما احساس ته خامخا څې
ساز شو د شپيلۍ په غيږکې پريواته

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

درد مې ستا په څنګوالواتـــه غـــواړي
ځکه د سلګۍ په غېږکې پـــريـــواتـــه

خير دی که ژوندون مې پرخه پرخه شو
دا دی د غوټۍ په غېږکې پـــريـــواتـه

ډېر مې ورته وویل زړه منل چـــيرې
ولاړ دیوې کوچۍ په غېږکې پريواتـه

شیخه غضري ترجنت تيرښـــکاري
غلی د کيږدۍ په غېږکې پـــريـــواتـه

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۴/۹/۸

هجران

زړه مې ورو ورو د هجران له غـــمـــه ريږدي
لکه ګل چې د خـــــزان لـــه غـــمـــه ريږدي

د قسمت اوښان مې باردي خدای د خيرکړي
ځي په بله دې روان لــــه غـــمـــه ريږدي

په سروسترګو له يارانـــو مخـــه ښـــه کړم
غلی غلی مې جانان لـــه غـــمـــه ريـــږدي

د مسکاډيوې مې مړې شوې اننـــــګوکې

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

جوړ داو ښکو پرې باران له غـــمـــه ريږدي

داپه څه مې دومره بد بر خليک نصيب شو
روح اوتن مې هر زمـــــان لــه غمه ريږدي

داسي غم مې خداى په زړه باندي ديره کړ
چې هرغم په کې دځـــان لــــه غمه ريږدي

غضري رنګه څوک خوارمه شــــه زړګيه
هميشه ستړى ستومان لـــه غمه ريږدى

دکابل نړيوال هوايي ډګر

۲۰۰٦/٦/١٧

مصنعي دوزخ

زموږ په کلي کې يو څوکسه ښـــاغـــلي اوســـي
په چامين دي دايمان په څــــيــر سپيڅلي اوسي

ښايي دپرخې په ژړا يې دردېــــد لـــــې زړونـــه
ځکه ګلونه هم ګوم سوم اوغريو نـــيولـي اوسي

په دې برګي پړي ملامه تړه چې تــــښتـــې درنــه
دلته اکثر خلک هم داسي مـــــار خــوړلي اوسي

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

ښاري جانانه په ښاري ښکـــلاکې مـــــه ورکيږه
په تورو غرونو کې هم ښه ښايسته ښکلي ا وسي

زمانظرکه څوک پوښتې دلونګين پــه ځــونـډو
وايم به ښکلي دي په يوو سپنسي پـيلي ا وسي

غلط فهمي دې مصنوعي دوزخ کې کله سوځي
پښتانه غرې دخليل په خــولـــوولـــي اوسي

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۷

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

دستور

اوس مې غزل کې هغه حسن هغه شورنه شته
جانانه ته نه یې د استاد سترګو تورنه شته

سترګې دې جارشم د ښوغشي رسا راولـه
دلته د ستوردی د مینو مړیو پورنه شته

جانان ته ووایه پردي وطن مې لوټ کړه ځواني
ژړمې دروغوا اړه زیاتي مې زړه کې زورنه شته

سترې وجود شونډې سپیرې د زړه په سرمې پولۍ
په دې بسیا وطن کې زما درد ټکورنه شته

ملګرو مړبه یم خو مړی مې وطن ته یوسئ
دلته د اسرې شګې تودې دي خوند د ګورنه شته

غضري هسې د فراق ژوندون په مرګ حساب وي
مرګی خو ځکه چې خپلوان نه شته او کورنه شته

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۱۱/۲۷

داذان دروی

دوی په جنت پسي راختې ما ايمان وبايلود
ايمان ايمان ووترا ايمان مې خوږ جانان وبايلود
کافر وختونه مې دزړه په هرايات پسي دي
دزړه (يسن)مې ټکي ټکي په تاوان وبايلود

بلبله هسې دې نغمې ترغوږو مه راشړه
نوربه بلال نه شم مادروی داذان وبايلود

دزړه په للمه مې وربمې دګلو څنګه راشي
زه بې باران يم مارحم ديزدان وبايلود

اوس به مې څوک په پرهرونوکې ټکور خوروي
قرارمې ولاړ او ماد ټول عمر درمان وبايلود

پريږدئ چې کړيکې مې جرس شي ليونتوب راويښ کړي
ماد خونخوار مزله په لار وټول کاروان وبايلود

قسمته مه راوړه دخم په ژبه ګونګ رمزونه
ماد جانان دسترګوکونج کې مست مغان وبايلود

ولاړم په هيڅ کې لکه صفر راته صفر ايښی
سلګۍ سلګۍ اوزره ترکی مې ارمان وبايلود
دغضري دنيا اوس ورانه دهديرې منظردی
له خپله لاسه يې درنګ رنګين جهان وبايلود

ساجر سعودي عرب
۲۷/۱۱/۱۳۸۵

د ښو ستن

دلمرپه اننګومې پنځا و خوتښتیده
تصویرمې دې له وړانګو جوړاوه خوتښتیده

د مړو سترګو نظردې ټوله ورځ یم کړولی
دروح په مقناطیس مې رانیوه خوتښتیده

بیګا دې ټوله شپه د سپین رخسار ډیوې ته ناست وم
یو خیال مې ستا په حسن لمباوه خوتښتیده

شین خال دې په تندي کې فلسفه داویستاوه
غزل ته مې پّه خولوکې ورکاوه خوتښتیده

یوه شېبکه لکه ستا د ښو ستن ورپه کې رغښته
پرهرکه مې هرخوراټولاوه خوتښتیده

تڼاکې دزړه کې مې ترلیمو ورپسې راغلې
یوښکلی یې په سترګومچاهو خوتښتیده

ساقي په کې جوهرد خلوص نه وونښتیځلي
خمارمې په خمونوماتوه خوتښتیده

بس ورک وم غضري د یو خاموش شورپه څپوکې
جنون مې په مستۍ کې غرقاوه خوتښتیده

ساجرسعودي عرب
۱۳۸۵/۱۱/۸

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ليونتوب

مست چې زولنو کې ليــونــتوب نــه شو
داخو هډو يو مخ سترې تـــوب نـــه شو

نه مني جرګې د سپينو اوښـــكـــواوس
پاته پښتنو اله پښتونـــتوب نـــه شو

ته چې په کې رانه شي ماښکل نــه کـړې
هسي پټې سترګې خوب خو خوب نه شو

اوس هم ګريوانــونــوتــه لاس اچوم
هير مې دا يو خويي دماشوم تـوب نه شو

زمادزلميتوب ښه که مـــړاويـــې شوه
تاته هم درپـــاتـــه پيغلتوب نـــه شو

غواړې چې په نذرکې نبات شونـــډې
داخو غضري بيا ملنګ توب نـــه شـــو

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۹/۱۵

البم

د ساز غوندې خوږه يې د ټپې غوندي ښـــــکاريـــږې
په خدا ای نن خو کټ مټ د پښتنې غوندي ښکاريـــږې

نيمکښ کاته دې ځارشمه نيم زړه دې رانه وکيـــــښ
په نيمه شپه د نيمې ننداري غوندي ښـــــکاريـــږې

په کوم نظر ترستر ګو ځان د رور ســـوم ښـــکـلې
نن ټوله تکه سره د سرې لمبې غوندي ښـــکاريـــږې

راځه چې څو شيبې دې له غزل سره غـــزل کــړم
ته هم زما د سترې اند يښنې غوندي ښـــکاريـــږې

ماويل چې داځل راغلې درنه پـــوښـــتم بـــه صنمه
داولې دومره ډيرد فلسفې غـــونـــدي ښـــکاريږې

نورځه دې غضري ستاد و يچار خـــيال پـــه البم کې
سم وران افغانستان يې د هديرې غوندي ښکاريږې

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۱۱/۷

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

ولې

تل د پښتون په کور سنګسار ولې وي؟
دغه سرونه تل په دار ولې وي؟

اوس خو هر څه لکه ښيښه روښان دي
له موږنه ورکه په کې لار ولې وي؟

ربه دا ستا په دې شتمن جهان کې
د پښتانه ځامن نهار ولې وي؟

ولې يو ورور و مري د ورور له لاسه؟
دلته مرګونه تل تکرار ولې وي؟

څوک چې زموږ د ژوند ډيوې راوژني
هغه قاتل زموږ سالار ولې وي؟

د يوې ابۍ غيږ کې رالوی شي دواړه
يو يې مظلوم بل يې خونخوار ولې وي؟

غضري دومره د قرار په غيږ کې
دا ستا خوږمن زړه ناقرار ولې وي؟

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۹/۵

دوست

څوک د ماښام خبرې کړي او څوک سهـــاربيلـــيږي
دا چا خوزړونه هم بـــدل شـــو د چـــا کـــاربيلـــيږي

څومره ساده يم چې څوک لاس راکړي په دوست يې ګڼم
دلارې مل ترهغې مـــــل وي چـــې څـــولاربيليږي

ملګرواوس چې د شيطان په رنـــګ رنګيـــږي خلک
ښکلي ترې بيل کړئ که په توره که په داربـــيلـــيږي

سبابيا څوک خبرچې څوک قسمت په کـــومـــه شړي
دنن ملګري چې له يوبل نـــــه خمـــــاربيـــليږي

دغضري په قدرپوه نه شـــوې ســـاده محـــبوبـــې
له سپينې غاړې دې دبهادزروهــــاربـــيـــليـــږي

ساجرسعودي عرب

۱۳۸۵/۸/۱۲

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

جنون

جنونه خپلوم دي خپله وې مې اوکنه؟
یو شور د رو ړم رګوته قبلوې مې اوکنه؟

ساحله د پنا په طمعه نه یمه راغلی
درغورځم دې څپوته غرقوې مې اوکنه؟

زاهد غوندي مې زړه په توبو نه دی نازولی
انګاره ښکلوم دي ښکلوې مې اوکنه؟

سکونه دژوندون له ستړو سترګو درڅیږم
یوه مړه بې تغمې او ښکه جذبه وې مې اوکنه؟

قسمته نور په زړه کې توان داوځړیکو پاته نه دی
نزدې دی چې ناسورشي رغوې مې اوکنه؟

یوڅوشیبې دې غیږته له فراقه راګوښه شوم
دیاردوصال خیاله زنګه وې مې اوکنه؟

نن بیادي دمزارخازوته ناست غضري سترې
معصوم پیره راپاڅه دمه وې مې اوکنه؟

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۸/۱۵

ورینبمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

د مينې ګلاب

يو خيال مې دزړه خوښ دی يو ارمان په غيږ کې نيسي
دا ښې د جانان دي که جانان پّه غيږ کې نيسي

کلونه دصنم د مخ په تږو کې اباد وو
نظر مې ځکه بيا بيا سره ګلان په غيږ کې نيسي

پوهيږم ليونتوبه چې زمازړه دې څومره غټ کړ
ساحل غوندي په پټّه خوله طوپان په غيږ کې نيسي

يوزه نه يم چې ستا د مخ انځور په زړګي کاږم
دا ښکلي د نور څاڅکي هر انسان په غيږ کې نيسي

زرغون مې په ګريوان کې ستا د مينې ګلاب نه شو
هر څوکه د تود واوښکو باران په غږ کې نيسي

ملګرو د محبوب د مخ ديدن په کرم کيږي
دا خلک ليوني دي چې ايمان په غيږ کې نيسي

يوه ورځ به غضري ستاد سکون نوبت هم راشي
هر درد کله ناکله يو درمان په غيږ کې نيسي

ساجر سعودي عرب

۵۲-۱۳۸۵/۸/۹

غزل

ستا د ليمو په خيږوم خوږلګيدم
زه د نغمو په څيږوم خوږلګيدم

دژوند ساحل مې له رنګونو ډک و
مست د څپو په څيږوم خوږلګيدم

د ترېو زړونو مسيحا و مه زه
د شنو اوبو په څيږوم خوږلګيدم

پيغلو تهٔ شونډو په ماچک لګاوه
خوږ د منهٔ په څيږوم خوږلګيدم

د ښکلا ستوری وم د عشق مدارکې
رون د سپيدو په څيږوم خوږلګيدم

کله که تريخ به غضري شوم بيا هم
ستا د ښيرو په څيږوم خوږلګيدم

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۱۱/۱۵

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

پل

لکه غزل راباندي ګران غوندي دی
دیارو ربل راباندي ګران غوندي دی

بې له جانانه مې نور هر څه ترخه
بیا هم ازل راباندي ګران غوندي دی

زما په لیمو یې ږده راځې چې ماته
یاره ستا پل راباندي ګران غوندي دی

قاتل مې دی خو راته یار خوښ کړی
ځکه اجل راباندي ګران غوندي دی

زما غضري عمر په ریاض کې تیر شو
لا هم کابل راباندي ګران غوندي دی

عبدالرحمان غضري

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۹/۳۰

دوړانګونيزې

په دې ساده مدارمکارې سپيدې مه ځنګوه
موړليونيانوته هوښيارې سپيدې مه ځنګوه

چې د پرون ويني يې وڅښلې لپې لپې
دنن په ټنډه داخونخوارې سپيدې مه ځنګوه

هسې دې هم له سترګوخوب دمرګي ويرې وړی
بس دی تسپو کې ګناهګارې سپيدې مه ځنګوه

نورداد اوښکو دښکلاکيسه بيخي زړه شوه
دسترګوکونج کې داريبارې سپيدې مه ځنګوه

زلمي خوبونه دتوبودوزخ کې ځله سوځې
کانې ماحودی داانکارې سپيدې مه ځنګوه

سياله مې يې پيغلې افسوس چې وطن داره نه يې
مابې وطنه ته دلدارې سپيدې مه ځنګوه

لامې پخواپه زړه کې ماتې ستادوړانګونيزې
نورومې ټپونوکې هيندارې سپيدې مه ځنګوه

خدايزده چې څوک و دارمان قاتل دې چيرته ولاړی
غضري بس په انتظارې سپيدې مه ځنګوه

وريښمين کانې

عبدالرحمان غضري

ساجر سعودي عرب

د برې زړونه

په زړو حساب نـــه شـــي د بـــرې زړونه
راځئ غورزار کـــړو چيـــرتـــه لرې زړونه

زړونه يې مه بوله تور کاڼـــي دي تـــول
وژني په نه خـــبر لښـــکرې زړونـــــه

ځواني دې وخورې داد زړو ســـودا ګـــر
څو مره ارزان وړي مـــرغـلرې زړونـــه

ستا سرې خور زړه څه بـــلاونـــه کـړه
خورې په مزه لکه ګـــور ګـــرې زړونه

شاهين نظر دې لړ په واک کـــــې لـــره
ښکلې ازار به کـــړې کـــوتـــرې زړونه

خدايه يو دا ســـې زړه مې زړه کې زړه کړه
چې په زړګي کـــې وي ســـندرې زړونه

زما د غزل ژبه ګونګۍ خـــــونـــــه ده
ولې مې نه اوري خبـــرې زړونــــــه

غضري ستا سينه کې خدا زده څـــه دي
لا په سينو کې شـــتـــه شکرې زړونـــه

وريښمين کاڼي

عبد الرحمان غضري

۲۰۰۶/۱/۵

بې وسه

زما سلګۍ په اوښکو مینځې
ښکـــولوي په پستو شونډو
زما پـــه ستـــرګو کې دردونه
وار خطا اوريـــږدنـــيـــولـــې
لکه شال په مـــا غـــوړيـــږي
لانورځه وکړي بـــې وســـه
بس هم دا يې په وس پـــوره و
ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۲/۱۸

ستوری

ستوری مه شي ياره
د خدای نوره ښکلا ده يره ده
ستوری تش ليده شي
او زه تا په غيږ کې غواړمه

زلمي خوبونه

هاكي كيښني
هارغړوني
د يوبل غيږكې سمېښت د مستيو
هايوتربله داور وژني
هانرۍ ملا دې نازكه لښته
چې غبرګيد له
چې تاويد له
ها د زګيرو يو تاو ده نفسونه
تو دې مچكې
ستا مبول تيونه
ګلابې شونډې
خمارې سترګې
پكې ستونه د ګونا هو نو
څه چې په وينه ښايسته ګران و
شوپري برلاسي زلمي خوبونه

۱۳۸۵/۱/۷

وريښمين كاڼي

عبد الرحمان غضري

ګرېوان

زماګرېوان کې يې ګل کېښود
په لمن کې يې ګردې کاڼي ښوراکړل
نه پوهېږم خدای زده ولې
يار او وار دي سرهم وزنه

ساجر

۲۰۰۶/۶/۷

تکل

هلته يو زوړ سړی کټ مټ لکه يو لعل پروت دی

دژوند په لپو کې تک سپين د ايمان سوال پروت دی
دوخت ليمو کې درڼا د پڼځيدو په تکل
سلګۍ سلګۍ د تربږمۍ غيږ کې مشال پروت دی

زړه مې ورکړی دی خالقه ما په تا سپارلی

زما هيواد ستا دنړۍ په تندي خال پروت دی
ښکلې دې هيره کړم زما د زړه ټکور سندرې
ستا له لفظو څخه مې ډک د روح د سمال پروت دی
زه يې له اوښکو هم پناستم د داغ له ويرې

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

پــه ځواني مرګ ارما ن مې ستاد مینــې شـال پروت دی
ستـاد ګودرګودرځوانۍ دننــــداري پــــه هیــــــله

زړه مې منګی خیال مې ترخنګ ورته کولال پــروت دی
پښتومنمه غضري خوصبریـــــدل تـــرې ګـران دي
په هسکه غاړه یې دتوروزلفوټـــال پــــــروت دی

روپۍ

دغزل جــامـــــوکې راشي دګودرځواني لمبــه کړي
دابنکلي څـــه بــــــلادي داخترځـــواني لمبه کړي

دوه غلې سپــرغۍ ستــــرګې په ادا چاته وروا وړي
په زړه بـــاندي اوربل کړي سمـه غرځواني لمبه کړي

دخیال سره ځله کې مې کنـــــګل ارمان سا ه واخلي
صنم چې کله کله مازدیګرځـــوانــــې لمبــه کړي

توبه یم سپین ایمان لکه روپۍ راباندي ګــــران وي
بس غم هله راجوړشي چې ساغرځواني لمبــــه کړي

نازکې پرۍ مخې دبلۍ سیوري تــــــه ګـــــرزه
آهاړدی سره غرمه کې به دې لمرځواني لمبـــه کړي

ترڅو چې غضري ته دویصال منــــــزل تـــه رسې
ترهغه به دې داسترۍ سفرځواني لمبـــه کــــړي

وریښمین کاڼي　　　　　　　　　　　　　　　　عبدالرحمان غضري

۱۳۸۵/۲/۸

ساجر

ربابی نسیم

موږ به هم داخپلې غوږې څنې واچوؤ ولوته
بیا به وو ایو سندرې ویرید لیو چوپو زړوته
داتڼ دوږې به وینې په میدان چې پورته کیږي
مرورمرغان به ګورې چې له موږ سره ګډیږي
ربابي نسیم به چم ته لپې لپې نغمې راوړي
سرې غوټۍ به پسته غیږکې د شبنم لړونه نغاړي
بیا به وو وینې دادښتې چې کیږدۍ شي پرې پلنې
بیا به ومینځي په عطرو پسرلی دغرو لمنې
دکوچنې شپونکي په لاس کې به کوچنۍ غوندې شپیلۍ وي
په نغمه کې به یې نیولې ترانه د سو کالۍ وي
داکیسې به ټولې وینې راته ګورې به اسمانه

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

لکه ته داسې به شين وي ستازړګی هـم لـه خـفـګـانه
چې تـياري لمبه لمبه شي سپيدې داغ وکړی رڼـاشـي
ستاله بام نه لمررا والوزي اوزموږ کـلي تـه راشـی

۲۰۰۴/۳/۲۲

د جانان کلی

څو سپيرې سپيرې جونګړې
يوه ويا له يو څو چنار
لوړ په زوړ ورته راغلې
يوه ختېنه سپيره لار
په کې اوسي څو سپين ږيري
څو سپين سرې اکوګانې
يو څو ښکلي ماشومان
يو څو زلمي يو څو پيغلانې
له جونګړو سره خواکې
يوه کوچنۍ غوندې هديره ده
لږ را ښکته ترې ګودر دی
د ټول فصل سر د نه ده
شته مني يې يو څو ميږې
يو څو وران ويجاړ پټي دي
چا کرلي پرې غنم دي
چا انګور چا ختکي دي
زما سلام ورباندي وايه

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

هغه کلی د جانان دی
هغه ښکلی له جهان
هغه زما د زړه جهان دی

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۴/۵/۲۳

درسره مینه لرم

شبنم یو څو ځاځکي مالګینې اوښکې
دغوټۍ خولوکې ورکړې
او ورته ویې ویل
ګرانې ترتامې په خوارۍ راوړې
نه چې دلمرو ړانګې خبرې شي
او وتښتېوي
زړيې د زړه سيفۍ ته ورسوه
زه به بيا راشم يا به را نه شمه
تا ته چې کله هم د رياد شمه زه
د خپل زړګي سيفۍ کړه خلاصه
او زما په مينه
يو څو شيبې زمانا کامه اوښکې
مخ ته اينه کړه په کې وګوره ما
زما تصوير به خامخا تا ته خپل ځان وښايې
او درته وبه وايې
درسره مينه لرم هيرمې نه کړې

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

له مانه هیره نه یې

ساجر سعودي عرب

یقین

زما یقین دی
که خبره شي د مور په مینه
د استا په لاس کې سره قاتیله مرمۍ
که یو ځل وکړي ور ته څوک د مور او زوی نقلونه
که هغه یو ځلې په دې خبره وپوهیده
چې مور د زوی په درد دردیږي څنګه
بیا به د استا له لاسه
د چاسینې ته په ګډا او چورلاو لاړه نه شي

ساجر سعودي عرب

د تلوسې ژبه

هغه زما په مدعا وپوهیده
لکه چې زما د تلوسې ژبه اشناوه ور ته

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

سترګې يې مړې خوله غوټونه ډکې
ورو ورو زما سترګو کې خښې کړلې
او راته وېې ويل
جانانه نن راته رښتيا ووايه
درنجو خال مې په مخ څنګه ښکاري؟
ورته مې سل زړونه يو زړه کړل
او په يوه جمله مې
په تمبيد لې ژبه داسې وويل
لکه ښکه ده طاوس
د کوم کتاب په غېږ کې

نیمګړی نظم

زه د هیرجن شاعر نیمګړی نظم
د سپین کاغذ په مخ نیمګړی ښکارم
د نا اشنا منزل په ورکو لارو
یو عجنبي مسافر مړی ښکارم
بې ترنمه دي زما مات توري
وړ د نغمو او نڅاګانو نه یم
د رمز په ژبه مې څوک نه پوهیږي
ذاکر د شونډو د زلفانو نه یم
نه مې په متن کې سپرلي کرلي
نه مې په باب کې څرک د مینې ښکاري
نه د خوږې بوسې ممنون یم له چا
نه مې په رګ کې تودې وینې ښکاري
نه مې له غرقو غرمنیو سترګو
د خیال مسکا د ناز خوبونه وړي
نه مې د حسن په وحشي دښتونو

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

یاغي اسان د تخیل شړلي
داسي یې وښیه سانسوریمه زه
هره ارزو مې سانسور کړېږي شاعر
بس د حالاتو په وریښمین قفس کې
لکه مرغۍ روح مې ساتلی شاعر
لکه د تیرو وختو هیره وعده
داسي هیرشوی یم شاعر اشنانه
نه د پرون او نن ترستر ګو شومه
نه مې څه طمعه له راځي سبانه
۲۰۰۴/۸/۲

سکوت

لکه ما شوم ورپوري ونښتم
ماویل سکوت څه ما تیدل یې څه وي
په خوله مسکۍ شوه
خوزکي نظریې
زما د شو خو ستر ګو جاج اخیسته
بیا یې د تل په شان مخ واړاو
او ویې ویل
اخیرته ولې د سکوت له جملې نه تیریږې
ساجر سعودي عرب

زړونه

موږ خو په زړو کې وسو
ستا په دنیا مو څه دي

وریښمین کاني

عبد الرحمان غضري

که پرې لمبې اورويٍ
نو هم داوس يې وارکړه
خو يوه خبر درته په زغرده کوم
ته زړونه نه شې سيزای
ځکه چې ته هم په يو زړه مين يې
او هغه زړه زموږ په زړو کې اوسي
ساجر سعودي عرب

آينه

اينه دروغ وايې
په آينه مه تيروزه
داشنه ډبره چې نه زړه لري
نه سترګې
نه احساس شته په کې
دا ښکلا په مفهم څه پوهيږي
راشه زما سترګو کې ځان وګوره
چې درته و وايې والله ښکلې يې
ثم والله ښکلې يې

سندرې

زه به په اوښکو هم سندرې زده کړم
داسي سندرې
چې هرتوری يې له اوښکو جوړوي
داسي سندرې
چې داوښکو زړه کې وينښ کړي ارمان

ورينبمين کانې

عبدالرحمان غضري

او د ارمان زړه کې سندرې تو وکړې
داسې سندرې
چې دا ګونګ کاینات
ورسره ټول لکه زما سندره
په خپلو اوښکو کې سندرې پو کړي
بیا به دا ټولې ګلالۍ سندرې
لکه د اوښکو یوه خوږه سندره
په هغو زړونو باندي اورومه
چې بې غرضه او بې ریا یې اوري

ماتې جملې

زه لا تروسه د الف په سیپاره کې یمه
یو څو نومونه په تختۍ باندي لیکلی شم اوس
کله نا کله یو څو ماتې جملې
له یوې او بلې سره وتړمه
چې بیا یې لولمه نو ستا په څیرمې تت وت یوشي
استاد لا زما په لور کتلي نه وي
چې زما په سترګو کې د اوښکو وړانګې وځلیږي
خو زه یې ستا غوندي د سیپارې غیږ ته نه څڅوم
ځکه چې سیپاره ټکی ټکی ستا په اوښکو ولیې
او زما د درس مضمون هم
ستا د سپیځلیو اوښکو لوست دی اشنا
سا جر سعودي عرب

توره تنده

څو مره معصوم زړونه دې وځورول
څو مره یتمې اوښکې وڅڅیدې

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ستا د نا پاکو هیلو توره تنده
په څومره پاکو وینو ولمبیده
د بڼ غلیم دې څوک و
د چا سپرلي دې وریت کړل
اخیر په څومره ارزي
ستا د او حشي تمنا
لا به د څومر خلکو
په ژوندون لوبې کوې
۲۰۰۴/۴/۱۴

لا رویه که شاعرېې

لا رویه که شاعرېې

نو ښکلا خو دې خو ښیږي

راشه ښکلي توري درکړم

زما لمن له تورو ډکه

خو مانه دي رنګولي

ته شاعرېې ته یې واخله

په کې پوکړه سره رنګونه

ستا احساس خو ښه ماهر دی

په کې وکره ترزونه

ستا د سر تر وریښتو ډیردي

واخله ستا نصیب نیولي

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

څه ټپې څه ترانې کړه

څه ګلونه څه خالونه

څه پیلوزي کړه چې بل شي

څه دوړانګو امیلونه

لاروبه لا وخت شته دی

لا اوس هم ناوخته نه دی

دا تا وده توري درواخله

سرې وینې پرې تودې کړه

څه غزلې څه نظمونه

له چاجوړې قصیدې کړه

دا دستورو ځانګووینې

د سپوږمۍ وطن درښایم

دې کې هم تپه تیاره وه

دا زرین ستوري یو نه وو

چې شاعرو باندې واوښت

سپیره توري کوګلونه

د مدار په غیږکې کیښودل

دانه دانه خالونه

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

۲۰۰۵/۲/۲۲

دزړه په لار

لاماشوم دزړه په لاروم
دزړه زړه رابانديجوړو
زه دزړه په مينه مست وم
زړه زماپه مينه موړو
مابه يوه ټپه ترې غوښته
ده به لپې لپې راکړې
څه به يې پورکړې له شاعره
څه به يې نورې ترې راغلاکړې
زماپه ياد دي کله کله به دی هم لکه ماشوم شو
ترانې بې رانه غوښتې
دفرهاداودشيرنې
افسانې بې رانه غوښتې

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

زه به ناست لکه اناوم
ورته کړې به مې خبرې
د ښادي له سپيره بخته
د بيبو سويې سندرې
شيبه پس چې به مې وکوت
دی به خوب وو رانه وړی
تا به ويل چې لاروی دی
له وړدو مزلونو ستړی
لارويه هيرمې مه شې
دا ته څنګه رانه هيرشوې
په خدای ته مې هم زړګي ته

لکه زړه دا سی را تيرشوې
له تا څه پته چې زړه شوې
زموږد کلي يوه نجلۍ ده
له پستو کوچونه جوړه
تکه سپينه يې خولګۍ ده
لارويه دروغ نه دي
دا دی لاس مې په زړه ږدمه
که دروغ درته ښکاريږي
په خپل زړه مې قسم خورمه
د بنګړو په شرنګ کې خنبې
پوره څلويښت زره سندرې
که يې تول کړي څوک ښاغلی
کيږي زرمنه شکرې
کله وايم کاشکې زما شي
دا بنګړي او دا سندرې

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

لړخونه دي که خدای راکړي
داپوره زرمنه شکرې
زه پوهیږم پټ پټ خاندې
لیونی درته ښکاره شوم
یابیاډ که خوله له پیو
کنکلی درته ښکاره شوم
زه تنهاخوټولې نه خورم
داپوره زرمنه شکرې
هم به ستابرخه په کې وي
هم دزړه هم دسیمرې
دسیمرې نوم مې واخیست

زموږدکوربه خواکې کوردی
هغه ښې ټپې چې وایې
هادمستې وړانګې خورده
نه نه هغه وړانګه نه
چې دسپوږمۍ غیږکې ځلیږی
نه هغه وړانګه درښایم
چې دلمرترزړه راخیږي
دغه وړانګه زموږدکلي
یوه ساده غوندی نجلۍده
مهربانه مینه ناکه
یوه خوږه یوه ګلالۍ ده
خدای دې ډیرې شپې ژوندورکړي
چم محل پرې ښایسته دی
غضري یې احسان مندیم
زماغزل پرې ښایسته ده

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۴/۲/۲۲

آهار

دامې ارزو ده چې دژوند به تندي
یوه بې عنوانه ترانه ولیکم
یو داسې کلک مزی له توریو جوړ کړم
چې د ښکلا وزر پرې وتړمه
څو په بدرنګو کوڅو وانه لوزي
پرېږدئ چې پوه شي د بدرنګو کلي
چې وارنګې څه ته وایې
پرېږدئ چې تشې شي د غرونو غېږې
دلمر له زیړې ځوانۍ
هسې یې هم په سرو لمبو کې سوځو
ښه دی چې ونه شي په زمکه ګلان
څو دانسان له وینو پاکه نه شي

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

ورته ونه غواړئ د خیر باران
ښه ده چې داد سپینو ستورو رمې
له سندرماري سپوږمۍ وتریږي
ورپسې ستړې شي نوکان ووهي
ستوني کې وچه شي دژوند سندره
له دې پخوا چې څوک بې درد یې واوري
سلګۍ سلګۍ شي زره ترکې هیله
شپیلۍ یې ستړې شي له ستړیو نغمو
مخ ترینه پټ کړي په کفن سندره
پریږدئ چې وپوهیږي ستړ انسان
دغه خوارګوټکی دابد مرغه دامورمړی انسان
چې به زخمي لاسو ډبرې دڅرک ماتوي
چې دآهار ګرمۍ دیوې ډوډۍ په طمعه ګالي
او هغه بله مورهم وپوهیږي
چې ستوماني یې صورت اوبواوبو کړ
چې د شیرخوار بچی په خولو کې یې چوشک ورکړی
اوهغه بلې اوه کلنې لورته
په لاس کې دوه کیلو څټک ورکړی
پریږدئ چې پوه شي چې دوۍ څه کړې دي
له خپل برخلیک سره له خپله لاسه
دچا په خولو یې اعتماد کړی دی
کوم اینده ته یې مسیږي ارمان
غواړم چې پوه شي دازوی موړي خلک
چې زموږ نړۍ ته شیطانان راغلي
په سپین قمیص کې دانسان په بڼه
دوینو تږي ښاماران راغلي
دانسانیت په لمن داغ لګوي

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

زما اوستا به نوم قومونه وژني
خپل ليوني وحشت په سر اخستي
پيړۍ يې وسوې ميلتونه وژني
لا به ترڅو زموږ په غوږو کې څاڅي
د دروغجن نجات ترخې خبرې
ولې موخوښ دی د ابد مرغه انسان
چې د انسان مرګ ته اتوم جوړوي
يوه ورځ به دغه د اتوم ښاغلی
زموږ په کورونو کې ماتم جوړوي
ساجر سعودي عرب

ورک منزل

زما د ورک منزل اوږده مزلونه

لکه چې زما ترعمر ډېر اوږده وي

لکه چې لا ډېرې سکروټې

د ژوندون په لارو

وخت غوړولې زما هسې قدم ته

ترڅو به پر زم پورته کېږمه زه

لا به ترڅو د غم ډ غرې خورمه

اخير ترڅو به له مامخ ګرزوې

عبد الرحمان غضري

وريښمين کاڼي

اخیرترڅوبه لازماپه زړه کې
ستادهجران توره بلاپرته وي

ساجرسعودي عرب

لیونی زړه

زړه مې ګوره لیونی دی
لیونۍ سندرې وایې
بیامرموزبخرې غواړي
پخوانۍ سندرې وایې
بیازاهدپه کاڼوولي
بیا په رمزکې رندان ستایې
بیا توبوته غاړه نه ږدي

ورېښمین کاڼي
عبدالرحمان غضري

بیا ګناه ته لبیک وایې

لاوریاده تو ده غیږه

لایې هیڅ نه دي هیر شوي

لا یې خیال دیار په سپن مخ

شنه خالونه پنځولي

بیا تو دې مچکې غوا ړي

د اماضی په لورمې بیایې

د سوما شونډو ته تږی

د مستې به لورمې بیایې

غواړي بیاله غاړې تاوکړي

د پیمخو سره لاسونه

غواړی بیا په ژبه واخلي

له لنډی زنې خالونه

غواړي بیامستې کړي وینبه

او توبې مې سره لمبه کړي

د جنت نیازمینې حورې

درندانو صدقه کړي

لیونی دی لیونی دی

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

لا په دې هم نه پوهيږي

چې د نازله د نيا لري

په بې نيازوکې اوسيږي

۲۰۰۵/۸/۲۲

د وصل ماښام

لکه د وصل ماښام
لکه د مينې څلى
لکه د حسن کيږدۍ
لکه د للمې باران
په زړه مې اورې اشنا

*　　　*　　　*

د سپينو وړانګو لاس کې
د هر چنار پاڼو کې
د شنو اوبو اينو کې
د هر ماښوم مسکا کې

وريښمين کاڼي　　　　عبدالرحمان غضري

زه ستا تصویر وینمه

* * *

ته ادم خورهم نه یې
اورم له زړونو سره مینه لرې
د محبت د دنیا ګې معماره
چې تصور دې کوم
دا زړه مې ولې ریږدي
کټواز

۱۳۸۵/۱/۱

پسرلی

زموږ د کلي د درې په کوټ کې
یوه چینه وتوکوه
چې یې اوبو تراوښکو ښې رڼې وي
زموږ د ګل د کاله پیغله غوټۍ
پکې خپل مخ مینځې له شنو باروتو
دا سره غوټۍ زما د رڼځ همځولې
له مانه تل پوښتي چې څه شو سپرلی؟
نن دې ځوانې ورته سور شال کړه
او زړه شنې نکریزې
مینه دې ټوله د نسیم وینه کې ونښتیځه
په سره بارخویې ورته څاڅکی څاڅکی وڅڅوه
ترڅو دا تانده غوټۍ

وریښمین کانې عبدالرحمان غضري

دځوانۍ رنګ کې د سرور ځاځکی شي
او زما د هر زخم په چاودو شونډو
خپلې پستې شونډې په مینه کیږدي
راته مسکۍ شي
راته ووایې خوږ منه یاره
ډیر مبارک شه پسرلی راغلی
خدای دې د عمر تولې پاته شیبې
لکه زما ځوانۍ تاندې لره

ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۱/۲

ست

ماویل چې پس له ځو کلونو درشم

دا ستا په سترګو کې به اوښکې ګلان

له خوشحالۍ نه لکه ستوري بریښي

په سره باړخو به دې رنګونه ناځي

نازکې شونډې به دې

لکه د سره لاله نازکې پاڼې

په ولولو کې ریږدي

غیږ به دې ست د هر کلي راته کړي

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

نامردې تاخودیو بل چاپه خولو

روایتي سلام راونه لیږه

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۵/۱۰/۲۲

هدآ

زه د تورو تیارو سیندیم

ته وړه شانته ډیوه یې

ته مانه شپې رڼولی

زه پوهیږم توان دې کم دی

ډیوګۍ محل کې اوسه

خپل څلور کونجه رڼا کړه

ما د تورو تیارو زړه ته

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

دیو چاپه نوم آهد اکړه

زه منم چې ژوندون ګران دی

شته ترژوندلانورې ګرانې

ژوند خولاردتلوراتلودی

قافلې دي پرې روانې

له اغازه ترانجامه

سوزاوساز سره تړلي

دابې تغمې خاورین زړونه

نازاونیاز سره تړلي

موږچې مینه ورته وایو

دادژوندیوه اله ده

بې له دې دژوندون ناوې

یوه اخستې جنازه ده

پسرلی اوخزان دواړه

خپله نه دې مهار شوي

دایولوی فنکاردحسن

په قدرت دي پنځولي

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

دوه نومونه است او نیست دي

یو له بل سره تړلي

یو له شور او رنګه ډک دی

بل بیا هرڅه پناکړی

کتهٔ ازخپل کلی

۱۳۸۴/۱۲/۱۲

اینه

هغه زما د زړه آینه وه
چې زما زړه به یې غیږ کې ونیو
ټول جود به یې زما ځان شو
ما به ځان په ځان کې ولید
له جهانه به ګوښه شوم
زړه به غلي راته وویل
څومره ښه شو چې زما شوې
چې له ځانه دې ځان ورک کړ
چې پنا شوې نو پیدا شوې
اوس یې رګ رګ کې ځان خورکړه

ورېښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

تو ده وینه شه دمینې
له احساسه یې رنګ و اخله
چې د رنګ دو نیا دې کورشي
د لیمو ژبه یې زده کړه
چې سندرې دې یو شورشي
له خندانه راګو ښه شه
چې له ځان سره اشنا شې
چې د ځان په مانا پوه شې
چې په ځان کې محتوا شې

ساجر سعودي عرب
۲۰۰٦/۱/۵

ژوند

ژوند فلسفه ده کنه

سرمې پرې نه خلاصیږي

دو مره پو هیږمه بس

چې ژوند بې مینې ګران دی

ساجر سعودي عرب
۲۰۰٦/۱/۵

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

تقدیر

چې له تقدیره تښتي

په سترېو ځان اړوي

اینه بدلیږي منم

خو تصویر نه بدلیږي

ساجر سعودي عرب

۲۰۰٦/۱/۵

ښکلا

ښکلا د ګل غواړي
او عمر د ګل نه قبلوي
سپرلی دې خوښ
خزان زغملی نه شي
زه به دې سل ځلې ګل وبولمه

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

خو ګل به نه شي اشنا
څو چې ګل خو يه نه شي
ساجر سعودي عرب

۲۰۰۲/۱/۲

مسافرې شپې

مسافرې شپې مې ژاړي
ستا د ياد ښاپيرۍ څه شوې
کاش کې را شي
څو شيبې مې په خيالي زنګون ويده کړي
ساجر سعودي عرب

۱۲۰۰۲/۱/۸

بانه

ستا له ښو سره لمر نوک و نيسي
بانه دې زر زر خوځوه
چې شيبې زر تيرې شي
چې د وصال شيبې را ورسيدې
بيا مې د ژوند ټولې شيبې
خپلو ښو کې قيد کړه

عبد الرحمان غضري

ورينبمين کاني

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۱/۱۰

پړمی

کاش چې دومره څه مې زده وای
چې خپل ځان مې پرې لوستی شوای
چې خپل ځان لوستلای نه شم
څه پوهیږم چې زه څه یم
دژوندون د پیغلې خال یم
که یې داغ په سپین پړومي

ساجر سعودي عرب
۲۰۰۶/۱/۱۰

د مستې رنګ

شیخه نن تربغض تیرشه
که په سترګو کې دې چیرې
یوه زره د مستۍ رنګ وي
په ایمان دې راته وایه
زه د شنو میو خمار کې

عبد الرحمان غضري

وریښمین کاڼي

جنتي ښکارم که څنګه
ساجرسعودي عرب
۱۳۸۵/۱/۱۵

هغه داوښکو څاڅکی دغه دپرخې دانه

یوه مې ستاپه سره بارخوولیده
اوبله دلاله په بارخو
یوه نرۍ هغه وه
یوه دغه اشنا
دهغې لپې له جذبوډکې وې
په کې احساس لکه سپېڅلی کتاب
په هر یوو باب کې یې دمینې داستان
هرې جلوې یې دانسان په ضمیر
یوه ناقراره شان لمحه شیندله
دد غې غیرړه کې ښکلاووډلې
سترګوته رنګ ورکوي
زړه ته مستې وربښي
خیالونه ځان سره جنت ته بیا یې
څومره توپیردی په دې دوقتروکې
هغه داوښکو څاڅکی دغه دپرخې دانه
۱۳۸۵/۱/۲۳

کافرګل

چې پسرلی شي اوداپوري غرونه
دشنونښتروشنې جامې واغوندي
دنسیم ورا دګل کاله ته راشي
او دوړموپیغلې تنکي سهارکې

عبدالرحمان غضري   وریښمین کاڼي

د خوش بو يې د ناوې مړه بارخوګان
د سرې غوټۍ په غېږ کې
په پرخه و مينځي
زه به هم تاد کافر ګل په څير
د خپل زړګي د بګړۍ ول کې کېږدم
ساجر سعودي عرب

۱۳۸۵/۲/۷

لکه ته چې پښتنه يې

هغه شپه مې داسې خوب ليد
رېږديدلې لکه پاڼه
د ډيوې تته رڼا نيمه په تا نيمه په وره وه
هر نفس چې به دې وويست
نرۍ تال بې شال ته ورکړ
کله کله به دې سترګې
زما په لورې راکږې شوې
خدايزده ولې
وېرېدلې
او که دوی هم مينه غوښته

هغه شپه مې داسې خوب ليده
رېږدېدلې لکه پاڼه
ګرمه نه وې لمړۍ شپه وه
نا اشنا غوندې ماحول و
زه هم نوی ژوند هم نوی

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

زړه خوخامخا درزيږي
دالاته وې
چې يوځل دې دمسکاجرات وکړ
هغه شپه مې داسې خوب ليد
رږدبدلې لکه پاڼه
زړه مې غوښت چې درنيزدې شم
په بنګړوباندې دې بارشم
دليموډيوې کړم بلې ستادڅڼوپه کودوکې
په بڼوستادبارخوغولی جاروکړم
خوحياکله پرې ښودم
زماحياهم پښتنه وه
لکه ته چې پښنه وې

ساجرسعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۹

دوړانګومور

وريښمين کاڼي

عبدالرحمان غضري

چې د وړانګو مورلنګېړی
ا ووړې وړې هینداري
زموږ د شپو د انګړ غولي کې
ږدی ستوري قدمونه
ښایي زه به پاته نه یم
خوزما محبوبې مینې
ورته وو ایه یو څوک و
ستا سولاره یې څارله
انتظار یې زړه اوبو کړ
او ښکه او ښکه
د تیارو په غیږ کې ورک شو

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۱۱

کاڼی

وار دې د ګل راباندی وکړ
خو د کاڼي په نیت
که ګل نازک و
خو د نیت کاڼی دې نه و نازک
ځکه یې ژوبل کړمه

ساجر سعودي عرب
۱۳۸۵/۲/۱۰

چې پسرلی شي

او دغرو له څوکو
د سپينو واورو ماهيان وښويږي
درې رالنګې شي او سپينې چينې وزيږوي
او زموږ په دښتو د شيدو لښتې خواره واره شي
زه به خپل زړه د پسرلي وږمو کې وشيندمه
تر څو د استړې مسافرې مرغۍ
له رنګ او خوند سره
الفت هم حس کړې

۲۰۰۲/۲/۲۴

رانجې

له بنجاري نه مې په سوال او زارۍ
يو څه رانجې درته په پورو اخيستل
ما ويل داخل به په خپلو لاسو
ستا په تندي درنجو خال ږدمه
چې زه راتلم ستا په تندي وو لګيدلي کاڼي
د مخ کاسه دې د سروو ينو له خالونو ډکه وه
رانجې خو توی شو رانه
غوښت مې په اوښکو ستا تندی ومينځم
خو موردې منې کړمه
راته ويل يې ساده
خلک شهيد ته غسل نه ورکوي
سا جر سعودي عرب

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

۲۰۰۶/۲/۲۳

راسره سترې به شې

راسره سترې به شې ښکلې پيغلې
زماقسمت سترى دى
زماخيالونه سترې
په مادردهم سترى شو
راسره سترې به شې

زماخوبونه سترې
زماارواسترې ده
زه له اغازه سترى
زماانجام سترى دى
راسره سترې به شې

زها وس عادت يم پيغلې
له خپلو اوښکوسره نه سترېږم
زماخوبونه اوس په سترې بستر
له مانه تيښته نه کړي
زمازخمونه اوس په دردعادت دي
زمادردونه ا وس له ما سره په سترېو روږدي
خوزمانازکې ګلالۍ همځولې
په تاويريږم ته دسترېو نه يې
راسره سترې به شې

ته دخندا ليونۍ
زه خپلې اوښکې څښم
زه دنغمو دغږولونه يم

عبدالرحمان غضري

وريښمين کاڼي

زما له ګو تو ښخه وینې ځاځي
رباب زما له ګو تو کرکه لري
پیغلې ما و پېژنه
را سره سترې به شې
ستا به ورېمې د پسرلي ارزوي
ته به پیکي ته زیړ ګلونه غواړې
ته به په ماکې د ناززیرمې وینې
ته به ترخپلو تورڅڼولاندی
په ما خو بو نه غوړول غواړې
ته به د خپلو شنو بنګړو په شرنګ کې
له ما خو بو نه تښتول غواړې
نه تیرو تلې یې ته
را سره سترې به شې
زه د خزان په زړه کې توره تنده
پسرلی نه پیژنم
زه د نسیم او د شبنم په ژبه نه پو هیږم
زه له ازغونه ګلان نه شم راوړای
زما په زړه کې د ناز تیغمه نه شته
زما همځولې ګلالۍ همځولې
زما له سیوري هم ځان لری ساته
را سره سترې به شې

۱۳۸۵/۲۸

وریښمین کاڼي

عبد الرحمان غضري

ملنګه ښکلا

ای دوریښمو کروند کره پاسه

وخت د سحر په نرګسي وږمو کې

ستا د ملنګې ځوانۍ زړه شیندلی

دانه دانه باران د چم له کاڼو سروهی

او ساندی وهې

ستا په مزار باندي یې ا یښې ده بې خوبه ککۍ

د شپو صحرا کې په نمجنو سترګو

ستا د راتلو ستو مانه لاره څارې

اې دوریښمو کروندګره پاسه

هغه دوړانګوډنډکې

د طلایې ماهیانو خوب درپسي کډه کړیې

دویرګلانویې په زړه کې غزونې کړیې

لا د اسمان د شنکی باغ د سروګلونو وږمه

د شپو شیطان په زهرجن نفس هغسی سوځې

لکه لید له چې دې

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري

ای دوریښمو کروندګره پاسه

زموږ په دښتو مسافرې مرغۍ

لاهم د استاد سندریزو دانو لټه کوی

زرشه را پاسه چې مزلونه لري

داوزرماتې مرغۍ

له خپلو ماتو وزرونو پروازونه غواړی

ای دوریښمو کروندګره پاسه

هغه ایلبند ایلبند هوسۍ ستر ګې د جنګ ته غواړي

هابنګړی واله تو ړۍ بیا راغلې

نن په رستوني بانړونه پاکوي

دبنوغیږبیې درنړوا وښکوله ستورو ډکه

طالعې دې هم نه ګوري

توړۍ راغلې یوه ګیله درته کړی

دا شعر د مرحوم اسحاق ننګیال په یاد کې ویل شوی

ساجر سعودي عرب

۲۰۰۶/۵/۲۵

عبدالرحمان غضري

وریښمین کاڼي

غزل

کوچۍ دې نه بولم شپیلۍ به درته نه وایمه
عمر یې لنډ دی سره غوټۍ به درته نه وایمه

پیرزو مې نه شې د میوند په ډګر سترې تږې
ښکلې ټپه د ملالۍ به درته نه وایمه

زه چې غزل لیکم څوک ستایم ښاپیرۍ یې کړمه
ته پښتنه یې ښاپیرۍ به درته نه وایمه

خوږې خورکۍ د لویې پکتیا د لوی عظمت ځلې یې
اتله وسه ګلالۍ به درته نه وایمه

سپږمۍ حسینه ده خو ستا سیرت ته چیرته رسي
ته ښائسته ښه یې سپږمۍ به درته نه وایمه

دا غزل د امریکا غږ اشنا راډیو کارکونکې ښائسته سعادت ته لیکل شوې

سا جر سعودي عرب

وریښمین کاڼي

عبدالرحمان غضري